Wissenschaftliche Beilage zum Programm des Königstädtischen Gymnasiums. Ostern 1883.

THEOPHRASTEA

SCRIPSIT

HERMANNUS DIELS

BERLIN 1883
R. Gaertners Verlagsbuchhandlung
Hermann Heyfelder

1883. Progr. Nr. 64.

THEOPHRASTEA

Theophrasti de characteribus libellus quem aureum olim appellitabant nunc tam plumbeus plerisque videtur, ut studium eius quondam laetissimum iam paene extinctum sit et intermortuum. adeo adulterata forma delicatiores huius aetatis aures offendit ac deterret nec per incertae memoriae tenebras ad Theophrastum Theophrasteum escendere certo adhuc gradu didicerunt. neque tamen desperandum mihi videtur, cum ne ea quidem quaestio quae est proxima nobis et facillima de codicum cognatione incohata recte nedum absoluta sit. nam quod hodie vel proletariis scriptoribus adhibere curae consueverunt, ut libros manu scriptos prius accurate conferant neque pedem proferre audeant nisi ita praeparati, id Theophrasto nondum contigit. etenim si Palatinum excipias, cuius tandem aliquando viri docti lectionibus ter quaterve repetitis certam tradidisse memoriam videntur, ceteri omnes codices non solum futtiles sed etiam probi neglegentissime sunt collati. quid ergo mirum fallaci fundamento labantes esse aedes superstructas? velut de Parisinis AB, quos prioris partis optimos esse libros consentiunt, acquiescunt fere in Needhami apparatu[1]), et quae postea accuratius tradebantur velut a Duebnero aliisque neque plena sunt et veris falsa atque adeo fabulosa admixta praebent[2]). quod intellexi cum anno 1878 Parisiis commoratus subinde, ut oculos perpetua Aristotelicorum lectione fatigatos reficerem, Theophrasti illos libros evolvi et quae digna visa erant notavi. haec subsiciva opera etsi omnibus numeris absoluta non est, tamen sufficit ad fundamentum iaciendum priorum conatibus paulo stabilius.

I

A Codex Parisinus 2977 saeculo decimo vel undecimo exaratus, membraneus, quadratus [0,23 × 0,17]. rhetorica excipiunt + *Θεοφράστου χαρακτῆρες* + : ∾ quibus index XV priorum capitum praemittitur. incipi f. 333[r] med. explici f. 335[v], ubi additur *περὶ τῶν τοῦ*

---

[1]) In praefatione editionis suae (Cantabrigiae MDCCXII) scribit: *hos omnes* (codices Parisinos) *summa fide contulit vir doctissimus et Graece admodum peritus D. Gulielmus Le Clerc; idque adeo accurate praestitit, ut ne minima quidem aut apicum aut literarum discrimina neglexerit* (!). Needhami brevitas non minus quam collatoris neglegentia turbas dedit. velut inde Hanovius I p. X eliciebat in Theophr. p. 124, 9 ed. Petersen. AB exhibere *παρακειμένων*. at extat *παραμένων*.

[2]) prodigii quidem instar est quod Duebnerus *μὲν* quod legitur p. 126, 14 Petersen. in Par. A explicandum censuit *μενὸν*, quod ne tirones quidem quid sit nesciunt (cf. infra p. 5 n. 10).

λόγου σχημάτων scriptio. in ultimo folio 344^{v} manu s. XIII scriptum est + *εἴ τις ἅπαξ γήμας πάλιν* (sic) *δεύτερα λέκτρα διώκοι | ναυηγὸς πλώει δὶς βυθὸν ἀργαλέον.* scriptura in Theophrasteis est minutissima atque compendiis refertissima, qua scholia solet exarare in ceteris libri sui partibus antiquarius. mantissae scilicet loco characterum tabula adnexa est. singulae paginae in hac parte codicis sunt 45 fere versuum ut f. 333^{r}, singuli versus litterarum 80 (non numeratis compendiorum apicibus). inter capita extant tituli rubro atramento picti. iota mutum adscribi solet, interdum falso ut *ἐπισημήινασθαι* p. 123, 21.

B Codex Parisinus 1983. saeculo decimo scriptus. membraneus, quadratus [0,25 × 0,21]. post florilegium et rhetorica scripti eodem quo A litterarum genere, sed paulo vetustiore, incipiunt f. 290^{v} rubro titulo *Θεοφράστου χαρακτῆρες* quem titulum index capitum idem qui in A excipit. explicit liber f. 292^{r}, ubi rhetorica quae in A significavi secuntur. paginae velut f. 291^{v} sunt 42 versuum, versus centenarum litterarum. folium ultimum est 295. iota mutum aut adscribi aut omitti solet atque saepius omittitur quam in A.

AB quin ex eodem exemplari descripti sint non dubitatur: adeo fideliter etiam in minoribus saepe rebus conspirant. sed uter melius et accuratius, hoc quaeritur. ac Petersenius (Theophr. ed. Lips. 1859) etsi in Praefatione ad codicem A inclinat p. 38 sq., tamen editionis suae formam magis ad B exegisse perspicuum est. accuratius de hac re disputavit F. Hanow *Symbolarum criticarum in Theophrasti characteres* priore (a. 1860) p. V sqq. qui tabula discrepantiae quae esset inter A et B proposita codicem A maioris fidei esse demonstrare conatus est. quem ita commodissime refellere visum est, ut eadem tabula sed correcta illa et completa proponeretur. numeri puri sunt Hanoviani, numeros litterulis auctos addita a nobis significare scito.

A	B
0a p. 121, 4 *τῶν* om.	*τῶν* habet
0b p. 121, 11 *σηνγράψαι* (superscr. *γ*)	*συγγράψαι*
0c p. 121, 22 *ἄρξομαι*	*καὶ ἄρξομαι*
1 p. 122, 4 *εἶναι ἐν τύπω*	*εἶναι ὡς τίπω* (sic)
1a p. 122, 6 *τοιοῦτός ἐστιν* (sic)	*τοιοῦτός τις*
2 p. 122, 7 *λαβεῖν*	*λαλεῖν*
2a p. 123, 1 *πιστεύης* (sic)	*πιστεύεις*
3 p. 123, 10 *γίνεται πλὴν ἢ σοί*	*γίνεται* (sic) *πλὴν σοί* (sic)
3a p. 123, 12 *ἐμπεσὼν* (sic) *λ^{ό},* (sic)	*ἐμπεσόντος λόγου*
3b p. 123, 17 *δυεῖν*	*δυοῖν*
3c p. 123, 18 *ἔσχες* (sic)	*ἔσχηκας*
3d p. 123, 19 *πρὸς τὰ ἔτη ἔχεις*	*ἔχεις πρὸς τὰ ἔτη*
3e p. 123, 20 *μέλαινα*	*μέλαιναν*
3f p. 123, 23 *ὦσε*	*ὦσαι*
4 p. 123, 24 *ὡς μὴ οὐ*	*ὡς δεῖ* (sic) *οὐ*
4a p. 124, 1 *πεδίοις*	*παιδίοις*
4b p. 124, 2 *φιλήσας δὲ*	*φιλήσας*
4c p. 124, 4 *εἶναι φῆσαι*	*φῆσαι εἶναι*
4d p. 124, 5 *προσδραμὼν*	*προδραμων* (sine acc.)

A	B
4e p. 124, 7 *ἀμέλει καὶ*	*ἀμέλει δὲ καὶ*
5 p. 124, 13 *διαπίπτων* (προσ supra) *διαψιθυρίζειν*	*προσπίπτων ψιθυρίζειν*
5a p. 124, 25 *ἐγκώμειον*	*ἐγκώμιον*
6 p. 125, 2 *ἐπὶ τὸ δεῖπνον*	*ἐπὶ τῷ δείπνῳ*
6a p. 125, 6 *θάλασσαν*	*θάλατταν*
[7 p. 125, 7 *πλεῖον* habet uterque]	
7a p. 125, 9 *δάμιπος*	*δάμιππος*
7b p. 125, 10 *μεγίστοις*	*μεγίστην*
7c p. 125, 11 *ἡμ* (ε supra) (sic, *ἡμέρα?*)	*ἤμεσε*
7d p. 125, 17 *ἀπαλάττεσθαι*	*ἀπαλλάττεσθαι*
8 p. 125, 18 *μήτε σπουδὴν μήτε σχολὴν*	*μήτε σχολὴν μήτε σπουδὴν*
8a p. 125, 22 *ἀγροῖκος*	*ἄγροικος*
8b p. 125, 22 *οἷον*	*οἷος*
8c p. 125, 24 *θυμοῦ*	*θύμου*
8d p. 126, 4 *μὲν* om.	*μὲν*
9 p. 126, 5 *ἐκπλήττεσθαι ἐ(ν) ὅτ' ἂν*	*ἐκπλήττεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς, ὅταν*
9a p. 126, 13 *παρὰ τούτου*	*παρά του*
[10 p. 126, 14 *μὲν* uterque habet cf. p. 3[2]]	
11 p. 126, 15 *καὶ εἰ τὸ*	*καὶ τὸ*
11a p. 126, 16 *τῆς νυκτὸς*	*τοῦ νυκτὸς*
11b p. 127, 6 *τοιοῦτός ἐστι*	*τοιοῦτός τις*
11c p. 127, 6 *πόρρωθε προαγορεύσας*	*πόρρωθεν προσαγορεύσας*
11d p. 127, 13 *κεκλημένοι* ut videtur	*κεκλημένος*
11e p. 128, 13 *τοιοῦτός ἐστιν*	*τοιοῦτός τις*
11f p. 128, 13 *ὀμόσαι*	*ὀμόσαι*
11g p. 128, 17 *χορῶι* (ω supra)	*χορῷ*
12 p. 128, 21 *ἐργασίαν αἰσχρὰν*	*αἰσχρὰν ἐργασίαν*
12a p. 129, 4 *τὴν ἀρχὴν*	*ἀρχὴν*
12b p. 129, 5 *οὐ καλῶς*	*οὐκ ἄλλως*
12c p. 129, 7 *τὰς δὲ*	*ταῖς δὲ*
12d p. 129, 12 *ἡμιβόλια*	*ἡμιωβόλια*
12e p. 129, 13 *τὰ δὲ ἰχθυοπώλια*	*τὰ ἰχθυοπώλια*
12f p. 129, 14 *ἐμπολήματος*	*ἐμπωλήματος*
13 p. 129, 16 *εἰς λοιδορίαν*	*πρὸς λοιδορίαν*
13a p. 129, 20 *τοιοῦτός ἐστι τίς*	*τοιοῦτός τις*
13b p. 129, 22 *οὐδὲν*	*οὐθὲν*
[14. 15 p. 129, 23 *ἀποκριναμένῳ ἐπιβάλλειν* habet uterque]	
15a p. 130, 4 *ἐμοὶ* om.	*ἐμοὶ*
15b p. 130, 7 *ἀθρόους*	*ἀθρόους καὶ*

	A	B
16	p. 130, 16 εἶπας εὐδοκίμησαν	εἶπεν εὐδοκίμησαν
16a	p. 130, 24 δόξειεν ἄν	δόξειεν
17	p. 130, 27 ὑμᾶς	ἡμᾶς
17a	p. 131, 10 εὐωχῆσαι	εὐωχήσειν
17b	p. 131, 12 παραγεγονὼς	παραγεγονὸς
17c	p. 131, 15 δὲ om.	δὲ
17d	p. 131, 16 μάχην	μάχη
18	p. 131, 19 ἐπεντείνει	ἐπεντείνειν (in mrg. ἐπεντείνει)
18a	p. 131, 22 αὐτὸν	αὐτῶν
19	p. 131, 25 καὶ ταῦτα πάντα διεξιὼν	καὶ πάντα διεξιὼν (sic)
20	p. 131, 25 οἴεσθαι	οἴεσθαι πιθανῶς
21	p. 132, 1 δεῖ τ' αὐτόν γε	δεῖ δ' αὐτόν γε
22	p. 132, 2 προσδεδραμηκέναι	προσδεδράμηκε
22a	p. 132, 3 τί	τί ποτε
22b	p. 132, 4 οὐ γὰρ καὶ μόνον	οὐ γὰρ μόνον
22c	p. 132, 5 ἀπαλάττιουσι	ἀπαλλάττουσι
23	p. 132, 17 κέρδους εἵνεκα	ἕνεκα κέρδους
24	p. 132, 18 ἀποστερεῖται	ἀποστερεῖ
25	p. 132, 22 ἄρτον καὶ κρέας ἄρας	ἄρας κρέας καὶ ἄρτον
26	p. 132, 23 τιμιώτατε (τιμιω, superscr. τ̃)	τίμιε
27	p. 133, 6 τοὺς ὡς εἰς τὴν	τοὺς εἰς τὴν
27a	p. 133, 10 ἀποφέρειν	φέρειν
28	p. 133, 11 προσελθεῖν	προσελθὼν
[29	p. 133, 13 αὐτοῦ habet etiam A neque ulla	apparet correctio]
29a	p. 133, 19 ἀριθμεῖν τὲ κύλικας	ἀριθμεῖν τε κοίλικας
29b	p. 134, 2 τοὺς κιβωτοὺς	τὰς κιβωτοὺς
29c	p. 134, 5 κήπου	σκοποῦ
30	p. 134, 7 κειμένων	πεπτωκότων
31	p. 134, 9 τὰς δημότας	δημότας (sic om. artic.)
31a	p. 134, 10 μηδὲν	μηθὲν
31b	p. 134, 16 ἰδᾶν	ἰδεῖν
31c	p. 134, 19 ὑποδομένους, corr. ut videtur in ὑποδουμένους	ὑποδυομένους
31d	p. 134, 21 ῥυπαίνητε	ῥυπαίνηται
31e	p. 134, 22 βδελυρία	βδελυρίας
31f	p. 135, 1 παύονται	παύωνται
31g	p. 135, 2 οἱ λοιποί	οἱ πολλοί, superscr. λοιποί
32	p. 135, 3 μεταστραφῆναι ποιήσηι	ποιήσῃ μεταστραφῆναι
33	p. 135, 5 καὶ τὰ μύρτα	ἢ τὰ μύρτα
33a	p. 135, 15 β̄	ιβ̄
33b	p. 135, 20 αὐτὸν	αὐτόν

	A	B
33c	p. 135, 25 *μεμαθηκόταςκαὶἀναλίσκοντας* (ex p. 136, 1 praecepta verba *κ. ἀναλ.* circumpunxit)	*μεμαθηκότας*
33d	p. 136, 20 *μαλακιζομένωι*	*καλλωπιζομένω*
34	p. 137, 2 *ἔστι δὲ καὶ*	*ἔστι καὶ*
34a	p. 137, 3 *λόγωι*	*λόγοις*
34b	p. 137, 4 *τις ταῖς*	*ταῖς*
35	p. 137, 17 *κόπους*	*κόπον*
35a	p. 137, 22 *ἐξενεχθῆναι*	*ἐξενηνέχθαι*
35b	p. 137, 27 *μοι παρέσχε*	*μοι μὴ πάρεχε*
35c	p. 138, 5 *ἀκουσίως*	*ἑκουσίως*
35d	p. 138, 9 *δεινὸς*	*δεινὸν*
35e	p. 138, 10 *ἀναμεῖναι*	*ἀναμῆναι*
35f	p. 156, 3 *ἀποδεδόσθαι*	*ἀποδόσθαι*
35g	p. 156, 10 *τὸ μέρος τὸ αὐτοῦ*	*τὸ μέρος τὸ μέρος* (sic) *τὸ αὐτοῦ*
35h	p. 156, 11 *εἶπεν* (*εν* supra lituram)	*εἰπὼν*
35i	p. 156, 21 *δραχμαῖς*	*δράγμαις*, ead. m. corr. *δραγμῶν*
35k	p. 156, 11 *λάβοιεν*	*λάβωσι.*

En habes pro Hanovii 35 lectionibus (ex quibus quinque 7. 10. 14. 15. 29 omnino eximendae sunt ut falso notatae) 110 nostras. inter has sine dubio praeferenda codicis B memoria 65 locis (44 gravioribus, 21 levioribus), contra codicis A 15 (10 gravioribus, 5 levioribus)[1]). his addendi sunt septem corrupti utrimque loci, in quibus quater (4. 7c. 26. 31c)[2]) codicis B virtus probatur, ter alterius (11. 27. 31). praeterea compluribus locis exemplar utrique commune varietate lectionum sive potius coniecturarum ornatum erat[3]). quo ex thesauro uter librarius meliora elegerit videamus. p. 131, 19 (n. 18) verum est *ἐπεντείνειν* quod in textu recte servavit B superscripto signo ∻ cui

---

[1]) G r a v i o r e s locos in B melius servatos affero Oc. 1 [compendia *εν* et *ως* A confundit. Hanovius I, p. VII contra disputat falsa memoria deceptus]. 1a [cf. 11b. 11e. 13a et Hanovii *Symbolae* alterae p. XVII] 2. 2a [*πιστεύῃς* vulgata lectio ferri nequit. indicativum *ἐπίστευσας* postulabat Cobetus. at recte se habet etiam *πιστεύεις*]. 3a. 4d. 6. 7b. 8b. 8d. 9 [cum extet omissorum vocabulorum vestigium in A, concidit Hanovii ratio recte omissa defendentis] 9a. 11b. 11c. 11d. 11e. 12b. 12d. 12e. 13a. 15a. 15b. 16a [mirifice Cobetus, qui Parisinum utrumque 'quanta posset diligentia cum pulvisculo' contulisse se refert (Mnem. II N. S. II 28), *ἂν* hoc loco s u a a u c t o r i t a t e delevit librarios simul acriter culpans] 17. 17a. 17c. 17d. 20. 21. 22a. 22b. 24 [*ἀπεστέρηκε* vel *ἀπεστέρησε* Hanovii non propius abest ab A quam a B. sed nihil mutandum]. 28. 29b. 31b. 31e. 33. 34a. 34b [*τις* dittographia est insequentis *ταῖς* nec Cobetianum *τι* probandum]. 35b. 35c. 35f. 35k, l e v i o r e s 0b. 3b. 3e. 3f. 4a. 5a. 6a. 7a. 7d. 8a. 8c. 11f. 11g. 13b [sic *οὐθὲν* uterque p. 131, 9. *μηθὲν* B p. 134, 10, alias vulgaris forma obtinet]. 31a. 31d. 31f. 33a. 33b. 33c. 35g [servat *αὐτοῦ*, iterata neglego].

g r a v i o r e s A sibi vindicat 11a [cf. p. 125, 1. 137, 8]. 12a. 12c 16 [cf. Hanow I p. VII]. 27a. 29c. 33d. 34. 35a. 35d, l e v i o r e s 12f. 17b. 29a. 35e. 35i, qui fere in itacismi erroribus se continent. obiter mendum ex itacismo partim ortum eximam c. 11. *ἔστι γὰρ* (*βδελυρία*) *παιδιὰ ἐπιφανὴς καὶ ἐπονείδιστος.* an *παιδιὰ κρυπτὴ τοῦ βδελυροῦ* cogitari potest? lege *ἀναίδεια ἐπιφανὴς* i. e. impudicitia cynici, *οἷος ἀπαντήσας γυναιξὶν ἐλευθέραις ἀνασυράμενος δεῖξαι τὸ αἰδοῖον.*

[2]) verum est *ὑπολυομένους* (em. codd. MR) cf. Cobetus. Mnemos. II 45. Hanow I p. XII.

[3]) cf. p. 126, 7 *δεινὸς* (superscr. *ῶ*), ubi *δεινῶς* est falsa coniectura. nonnulla in continuum inserta velut p. 138, 5. 10. duplex eiusmodi scriptura quin ex archetypo omnium codicum repetenda sit, dubitari nequit. nam Palatinus similes

in margine eodem signo respondet Ϟ (i. e. *ἐπεντείνει*). hanc pessimam coniecturam nihil cunctatus recepit A. eodem modo peccavit p. 135, 2 (n. 31 g) *συρίττειν οὓς ἡδέως θεωροῦσιν*
λοιποὶ
οἱ πολλοί. geminam scripturam fideliter servavit B. unde verum est *οἱ πολλοί*, variatum ad praecedentis versiculi similitudinem *οἱ ἄλλοι.* at pravum iterum codici A placuit. cui melius res cessit p. 124, 13 (n. 5). genuinum est *προσπίπτων διαψιθυρίζειν.* at exemplaris scriptor *δια* omissum primo supra versum addidisse videtur atque id quidem propius ad *προσπίπτων* quam ad *ψιθυρίζειν.* hinc codicis A librarius, ut erat in arripiendis emendationibus promptior incohavit *διαπίπτων*, mox errore animadverso *διαψιθυρίζειν* recte continuavit prioremque vocem supra scripto *προς* refinxit. contra alter librarius supervacaneam arbitratus praepositionem *δια*, interpolationem suspicatus scripsit *προσπίπτων ψιθυρίζειν.* quam prudentiam non vituperabimus.

Ergo si summam facias septuagies semel codex B genuina servavit, undevicie ns codex A. unde quid consequatur unicuique puto in propatulo esse, ut discrepantibus AB si aliunde diiudicari nequit maius momentum codici B tribuamus. eiusmodi loci dubii sunt, ubi variat verborum positura n. 3d. 4c. 8. 12. 25. 32. hi igitur omnes aliis causis deficientibus ad potioris codicis B normam exigendi sunt. eidem parebimus haud gravate in eis, quae sub n. 0a. 3. 3c. 4b. 4e. 23. 35 congessi. sed restant n. 13. 18a. 19. 22. 22c. 30. 35h, qui loci accuratam sibi poscunt quaestionem.

13. p. 129, 16. quod A exhibet *στόμα εὔλυτον ἔχοντες εἰς λοιδορίαν* optime adiuvit Hanovius adlatis Critiae versibus (fr. 2 B.) *εἶτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσας τε λύουσιν εἰς αἰσχροὺς μύθους.* sed extat *εὔλυτον* apud Theophrastum (sive potius concinnatorem Byzantinum, cuius ista appendicula est), in quo vocabulo ut in aliis mature obscurata est verbi vis, unde ad similitudinem verborum velut *ἕτοιμος* vel *χρήσιμος* struitur cf. Diodor. III 22, 2 *τὰς στροφὰς ἔχουσαι πρὸς τὰς εἰς ἑκάτερα τὰ μέρη κινήσεις εὐλύτους.* eiusdem generis sunt *εὔτονος πρὸς κίνδυνον, εὐσταλὴς πρὸς πόλεμον, εὔστομος πρὸς θεούς, εὐπαθὴς πρὸς τὸ πῦρ, εὐτρεπὴς πρὸς πολιτείαν.* in omnibus his etsi praepositionis *εἰς* usus non excluditur, tamen proprium est *πρός* atque eatenus codicis B lectio *πρὸς λοιδορίαν* praeferenda.

18a. p. 131, 20. *εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ σημεῖον τὰ πρόσωπα τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν. ὁρᾶν γὰρ αὐτὸν πάντων μεταβεβληκότα.* *αὐτόν* ex codice A receptum vereor ut ferri possit. nam nihil momenti est in pronomine, praesertim cum *αὐτῷ* v. 19 praecesserit, neque accusativus recte se habet[1]). melius est quod B praebet *αὐτῶν*, *eorum qui pugnae interfuerunt*, tolerabile sane in eo loco qui manifesta Byzantini vestigia prodit. velut sermonis directi formae *διηγεῖται δέ, φήσει, λέγει δ'* hic et ubicumque apparent (librariorum menda excipio) noviciae originis certa dico indicia[2]). hinc difficilior evadit etiam haec quaestio:

---

habet *παρενθέσεις.* uno loco et Palatinus et AB servarunt scholion antiquum inter versus p. 156, 17 ubi legendum est *Φειδωνείῳ μέτρῳ* (schol. *πύνδακα ἐγκεχρουσμένῳ*) *μετρεῖν κτλ.* eadem medicina vexatus ille locus p. 146, 18 sanatus videatur ab Hanovio II, VIII *καὶ τὰ ὑποδήματα πάλιν πήξει κεκαττυμένα φορεῖν.* l. *παλίμπηγα* (schol.: *κεκαττυμένα*) cf. Pollux VI 164 *παλίμπηγα δὲ οἱ κωμικοὶ τὰ παλαιὰ καττύματα.* quamquam *παλιμπήξει* teneri potest, si Byzantini figmentum agnoscas. de forma scholiorum in Theophrasti codicibus marginalium cf. infra c. II.

[1]) *αὐτὰ* haud recte a Kaysero mutatum videtur.

[2]) clare hoc elucet ex balbutientis hominis verbis, ut his utar, p. 129, 2 *καὶ μεταξὺ οἱ μὲν προσίασιν κτλ.* extremum hoc caput totum epitomatoris inscitia misere turbatum inde a p. 128, 5 *καὶ τοῦτο δ' ἂν* (sic recte AB codices, non *τοῦτ' ἄν.* adverbialem usum posteriorum eatenus, ideo agnosco). genuina hic latere

19. p. 131, 25 *καὶ ταῦτα πάντα* (*καὶ πάντα* B) *διεξιὼν πῶς οἴεσθε* (*οἴεσθαι* AB) *πιθανῶς* (om. A at cf. p. 147, 23) *σχετλιάζει* (*σχετλιάζειν* AB) *λέγων Δυστυχὴς Κάσανδρος.* acquiescunt fere in vulgari scriptura *καὶ ταῦτα ἅμα διεξιών.* sed deest verbum dicendi, unde aptum sit *πῶς οἴεσθε.* quod neque ipsius scriptoris esse neque a *σχετλιάζει* pendere potest. praeterea *πιθανῶς σχετλιάζει* (vel *σχετλιάζειν*) non cohaeret cum prioribus. itaque lacunam aut aliam labem graviorem statuendam esse patet. fortasse *ταῦτα πάντα*, cum omittat *ταῦτα* B, varia est lectio prioris enuntiati *ὃς πάντα ταῦτα οἶδε* (*εἶδε* corr. Nauck), qua inlata genuina expulsa sunt. proxima *ὦ ταλαίπωρος· ἐνθυμῇ τὸ τῆς τύχης; ἀλλ' οὖν ἰσχυρὸς γενόμενος κτλ.* plana sunt, etsi a sermone non defendo. nam *ἀλλ' οὖν* tum demum recte adnecteret participium, si quid solacii inesset velut *cecidit at tamen fortiter pugnans*[1]. tale quid etiam Cobetus Mnem. II 43 dictum exspectabat sed *ἰσχυρὸς* aliorsum spectat. nam subit fabulatori fortunae vicissitudinem deplorare: *cecidit Casander, qui tamen praepotens fuisset.* ergo *ἀλλ' οὖν* hic ab attico usu[2]) aliquantum deflexit, quod in Byzantino sane scriptore non miraberis. neque Herwerdeni (vel Auberi) coniectura *ἄλλως ἰσχυρὸς γενόμενος* ullo modo necessaria videtur. nam similiter etiam in proximis peccatum video:

22. p. 132, 1 *καὶ Δεῖ δ' αὐτὸν σὲ μόνον εἰδέναι· πᾶσι δὲ τοῖς ἐν τῇ πόλει προσδεδράμηκε λέγων.* *προσδεδραμηκέναι* (A) ferri non potest, quoniam infinitivos hic scriptor diu valere iussit. sic librarii reliquorum capiti rationi adsueti saepe errarunt. verbo *προσδεδράμηκε* (B) defendebat Astius *actionem perfectam et adhuc durantem sive continuatam* significari. sed ut haec significatio hic adhiberi possit, quod nego, pugnat cum ea additum *πᾶσι.* Herwerdenus malebat *πᾶσι δ' ⟨ἤδη⟩* et simili sententia ductus Corayus *προδεδράμηκε* refinxerat. at ne sic quidem perfectum magis commendatur. neque iniuria Schneiderus monuit plusquamperfectum adhibendum fuisse *προυδεδραμήκει*, quod ego recipiendum ducerem, si Theophrastus hunc locum scripsisset. nunc manus abstinendae sunt, cum praesertim in eis quae proxime secuntur p. 132, 3 *τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τεθαύμακα κτλ.* (meministine prooemii initium?) Byzantini istius tintinnabula diu sint agnita.

22c. p. 132, 4 *οὐ γὰρ μόνον ψεύδονται, ἀλλὰ καὶ ἀλυσιτελῶς ἀπαλλάττουσι.* soloecismum removit Nauckius *πλάττουσι* corrigens, cui una littera propior est *ἀπαλάττουσι* (A). sed pannos istius aretalogi sarcire vix operae pretium est. quare operam ei quoque perdiderunt, qui flosculum extremum reconcinnare studebant *ποίᾳ* (!) *γὰρ οὐ στοᾷ, ποίῳ* (!) *δὲ ἐργαστηρίῳ, ποίῳ* (!) *δὲ μέρει τῆς ἀγορᾶς οὐ διημερεύουσιν ἀπαυδᾶν* (!) *ποιοῦντες τοὺς ἀκούοντας; οὕτως καὶ καταπονοῦσι ταῖς ψευδολογίαις.* qui cum Rhedigerano codice *καὶ* omiserunt viri docti, proprietatem quandam abstersisse videntur Byzantini, ut demonstrativis ad comparationis vim augendam addatur *καί.* sic p. 130, 9 *κωλύειν τοὺς παῖδας προμανθάνειν· τοσαῦτα καὶ προσ-*

---

non nego, at noviciis sordibus sunt foede oblita. velut *ἐχῖνος* quid esset ex lexicis (vel scholio) didicit, sed de usu egregie erravit cf. Herwerdenus *Verslagen en mededeelingen der K. Akademie. Amsterdam Afd. Letterk.* II 1 (1871) p. 249. clausulae (p. 129, 15 sqq.) origo etiam aliis subolebat. verborum in altera huius capitis ex priore parte repetitiones molestas notavit Astius.

[1]) velut Attica mulier apud Teletem Stob. flor. 108, 83 p. 51, 19 M. *ἀγγείλαντος αὐτῇ τοῦ κήρυκος ὅτι ὁ υἱὸς ἐν τῇ παρατάξει τετελεύτηκε 'ποῖός τις, φησι 'γενόμενος' "ἀνὴρ ἀγαθός, ὦ μῆτερ".*

[2]) quem illustrant exempla quale Platonicum *εἰ δὲ μηδέν ἐστι τελευτήσαντι, ἀλλ' οὖν τοῦτόν γε* (*γε* Casaubonus etiam Theophrasteo loco intulit) *τὸν χρόνον αὐτὸν τὸν πρὸ τοῦ θανάτου ἧττον τοῖς παροῦσιν ἀηδὴς ἔσομαι ὀδυρόμενος.*

λαλεῖν (sc. *δεινός ἐστι*) *τοῖς παιδοτρίβαις*, ubi *προσλαλῶν*, omisso *καί*. restituebat Needhamus male, sed etiam peiora posteriores, quae sileo. vides duos locos quos compono esse gemellos. itaque *οὕτω καὶ* et *τοσαῦτα καὶ* idem huic scriptori valent quod ceteris *οὕτω δή* et *τοσαῦτα δή*, in quod quidem Petersenius inciderat.

30. p. 134, 6 *οὔτε ἐλάαν ἢ φοίνικα τῶν χαμαὶ κειμένων* (sic A) *ἀνελέσθαι*. memorabilis est varietas codicis B *χαμαὶ πεπτωκότων*, quod respuit Hanovius I p. VI ut adscriptum explicandi causa ad *κειμένων*. at quis vel infimus et pinguissimus Graeculus hoc *χαμαὶ κειμένων* non cepisset! Cobetus neutrum probat, quo suum ex Lexiphane Luciani arcessitum *χαμαιπετῶν* commendaret cf. Hesych. *χαμαιπετεῖ· ταπεινῷ ἢ χ α μ α ὶ κ ε ι μ έ ν ῳ*[1]). scilicet codicum duplicem memoriam ex coniectura natam esse eorum, qui veterem lectionem *in detrito libro agnoscere non possent. itaque alter*, inquit, *πεπτωκότων dedit alter, quia χαμαὶ πεπτωκέναι pro χαμᾶζε soloecum est, substituit κειμένων*. ignoscam Cobeto *detritum* istum *librum*, quo apud nos abuti vel ei credo desierunt, qui primum ad criticen gradum faciunt. at obsecro quid sibi vult soloecismus? an serio eam structuram (*πίπτειν ἔν τινι*) vitiosam credit, quae antiquitus ut apud Homerum legitima erat et postea ab atticis iuxta vulgarem (*πίπτειν εἴς τι*) aequo iure adhibebatur? accedit quod *χαμαὶ* ipsum ut alia eius generis adverbia ambiguae est naturae ut latinorum *humi*. sed enim tirones hoc sciunt neque hercle Cobetus nescit. ergo suspicor mendum in eius verbis inesse corrigendumque *soloecum esset*. Graeculi sane abhorrebant fere ab hac elegantia[2]), neque mirum est emendatorem illum, cuius variandi pruritum supra descripsi p. 7[3], etiam hic impuras suas manus intulisse. ergo hic quoque est quod codicis B laudemus librarium quod interpolationem reiecit. ceterum addo totum hoc enuntiatum epitomatoris manum passum esse. nam et schema genetivi *τῶν χαμαὶ πεπτωκότων* isti in deliciis est (cf. p. 13) et *φοῖνιξ* palmae pomum in hortis Atheniensibus deciduum a Theophrasto memorari non potuit, etiamsi Herwerdenus defendat immatura poma argute explicans. an in Asia vixit epitomator?

35 b. p. 156, 10 *καὶ ἀλειφόμενος ἐν τῷ βαλανείῳ καὶ εἰπὼν Σαπρόν γε τὸ ἔλαιον*. sic adpositum sententiae habet B, *εἶπεν* (*εν* supra lituram) A absurde. tertius accedit testis in hoc capite Palatinus, qui et ipse mendose exhibet *εἴπερ* cruce adposita. quid igitur verum est? Cobetus ni fallor recte latere *εἴπας* pervidit, quae participii forma extat p. 130, 16 eodem modo in B obscurata, in A falso saltem accentu deformata, quia indicativus *εἶπας* ex p. 129, 24 memoriae inhaeserat.

Vides in septem his dubiis locis paria fere esse utriusque Parisini momenta, ut nihil inde efficiatur, quo universa codicis B praestantia tot testimoniis probata imminuatur. tenendum igitur est AB ex communi exemplari nullo intercedente transcriptos esse, ita ut consensus pro unius auctoritate sit habenda. librarius codicis B aliquanto doctior diligentior prudentior est, codicis A rudior incuriosior temerarius in eligendis lectionibus, quarum optio data erat. ergo ut consentientibus AB antiquam tenemus memoriam, ita discrepantibus ut fidei probatae testem B sequamur, nisi ubi necessitas nos ad inferiorem alterum detrudit.

---

[1]) ecce in ipsa explicatione illud quod glossema excitasse Hanovio videbatur.

[2]) Hippolytus Philosoph. 24, 2 (Doxogr. 573, 6) *ἀκροδρύοις ἀρκούμενοι μηδὲ αὐτὰ τρυγῶντες, ἀλλὰ τὰ πίπτοντα ἐν τῇ γῇ βαστάζοντες ζῶσιν*. sic *T*, ceteri *εἰς τὴν γῆν* quod recepi, quia illud pro Hippolyti more elegantius dictum videbatur.

II

Responsum dederat Cobetus in Mnemosynes t. VIII p. 34: *omne emendandi praesidium et fundamentum in capitibus XV prioribus esse in duobus Codicibus Parisinis* [AB], *in posterioribus capitibus XV crisin pendere totam a codice Palatino-Vaticano* [P]: *reliquos autem libros ad unum omnes flocci non esse faciendos et criticam rem impedire tantum et quisquiliis nil profuturis onerare.* at nostrates Petersenius et Hanovius parere noluerunt, quia etiam vulgares codices, quos ad viginti quinque numerant, boni aliquid habere ut ex archetypo communi haustos sibi persuaserant. ac Petersenius, qui impigre in hanc turbam se ingurgitavit, in primis Rhedigeranum (R) laudabilem esse asseveravit ideoque tanquam antesignanum ex ista multitudine, quam S significabat, exemit. mihi vero quidquid ex ista plebecula innotuerat pridem aut futtile aut suspectum visum est, ut magis magisque Cobeti iudicium amplecti inciperem. nunc vero cum non Rhedigeranus (R) modo sed etiam Marcianus 513 (M) diligenter collati praesto sint[1]), quod sensu quodam perceperam, etiam probare certissimis argumentis possum: utrumque codicem MR non solum inferiorem esse quam BP, sed ex illis derivatum.

R et M par nobile fratrum si inter se sedulo comparantur, hoc statim elucet quid de emendationibus quas vulgo credunt plebeiorum librorum iudicandum sit. nam cum omnino alter alteri *σύκου* sit *ὁμοιότερος* ut ait Theophrasti *ἄρεσκος*, ubicunque insignis eiusmodi lectio unius tantum auctoritate nititur, manifestam tenes in altero interpolationem. sic p. 123, 23 *σκώψαντι ψυχρῶς* recte traditur. cum imposuerit quibusdam *πικρῶς* quod est in R, bene factum quod antiquum *ψυχρῶς* retinuit gemellus M. sed etiam exemplar, quo utebatur uterque, interpolationibus scatebat, si interpolata fas est ea dicere quae interpretandi causa lector exemplo suo adscripserit. nam talis nobis videtur mutatio p. 124, 15 *καὶ τοῦ δούλου* pro eo quod antiquitas tradit *καὶ τοῦ παιδός*: archetypum suum depinxit religiose M: *καὶ τοῦ* $\overset{\textit{δούλου}}{\textit{παιδός}}$. contra est, ubi M glossema receperit ut p. 124, 8 *ἱκανῶς* (volebat *ἱκανός, δυνατός* R). ecce in *χαμαιδιδασκάλου* nos delatos, ubi pueri quid sit *παῖς* et *δυνατός* discant! sed cum fieri possit ut liber interpolatissimus idem antiquae dotis non plane expers sit, studiose circumspiciendum num praeter ingenium alio emendandi instrumento usus sit corrector. percensebo ad hunc finem tria priora capita, quo recensionis istius natura clarius appareat.

p. 122, 4 *εἰρωνεία δόξειεν ἂν εἶναι προσποίησις ἐπὶ χεῖρον.* correxit ad vulgarem usum *ἐπὶ τὸ χεῖρον* MR. at analogia *τοῦ ἐπ' ἔλαττον* quod est iuxta *τῷ ἐπὶ τὸ ἔλαττον* antiquam lectionem satis defendit. ceterum cf. Bernays *Zwei Abh. über die arist. Theorie d. Dram.* 162**.

p. 122, 18 *καὶ ἰδὼν φήσει μὴ ἑωρακέναι.* coniecerunt *φῆσαι* MR quod in priore quoque versu restitutum oportebat. at in his nihil concinnitatis quaerendum, cum dimidium fere caput Byzantinus et addendo et variando foede turbaverit, scilicet ut pro urbana Theophrasti descriptione *εἴρωνος*, quam inter Aristotelis definitionem et Aristonis imitationem mediam fuisse suspiceris, immane quoddam pueris suis *μορμολυκεῖον* proponeret. nam profecto ad deterrendum, quod promiserat in prooemio iste aretalogus[2]), Theophrastus non scripserat. itaque feramus *φήσει* (cf.

---

[1]) infra (IV) collatos ambos ad Peterseniauam descripsi, ut ne quis verbis tantum meis confidere cogatur.

[2]) p. 121, 14 *ὑπολαμβάνω γὰρ ὦ Πολύκλεις τοὺς υἱεῖς ἡμῶν βελτίους ἔσεσθαι καταλειφθέντων αὐτοῖς ὑπομνημάτων τοιούτων οἷς παραδείγμασι χρώμενοι αἱρήσονται τοῖς εὐσχημονεστάτοις συνεῖναί τε καὶ ὁμιλεῖν*

p. 8 inf.) et lenissimis mutationibus contenti simus, velut p. 122, 16 ὡς οὐ πλουτεῖ satis est quamvis Theophrastum sane dedeceat. πωλεῖ enim errore ex v. 17 praeceptum est a librariis.

p. 123, 2 εὑρεῖν ἔστιν οὐ χεῖρον ὄν. egregie emendavit Ussingius ἔστι τοῦ χείρωνος, ut iam appareat vulgarium vanitas: οὐ χεῖρον ἐστιν εὑρεῖν οὐδὲν (R) et οὐ χεῖρον εὑρεῖν ἐστιν (M).

p. 123, 8 ἅμα πορευόμενον non est vulgatae solum sed etiam codicum AB collocatio.

p. 123, 9 ἀποβλέπουσι πρὸς σὲ AB, εἰς σὲ MR, at p. 124, 14 εἰς ἐκεῖνον ἀποβλέπων. quare hoc commendavit Cobetus. sed hoc interest, quod ὁ ἀποβλέπων πρός τινα admiratione ducitur et observatione (cf. Plat. Phaedr. 234 D. Rep. IV. 431 B al.), ἀποβλέπειν εἴς τινα est simpliciter *intueri in aliquem*. quare hoc alteri loco, illud priori unice convenit.

p. 123, 14 καὶ ἄλλα τοιαῦτα λέγειν ἀπὸ τοῦ ἱματίου ἀφελεῖν κροκύδα. recte in MR λέγων coniectum est, quod consummavit Needhami emendatio ἅμα pro ἀλλά.

p. 123, 21 ἄκοντος ferri non potest cf. Petersen. Prol. p. 32. neque credo aliud hic fuisse quam ἀκούοντος codicum.

p. 123, 22 σκώψας τι interpolant MR. nam cum in AB σκῶψαν τί male divisum esset, non coniunxerunt σκώψαντι sed in absurdum inciderunt coniectando.

p. 123, 25 τοὺς ἀπαντῶντας μικρὸν ἐπιστῆναι. μικρὸν mera libidine additum a MR, omissum in AB multo praestat. eodem modo

p. 124, 6 ἀναστρέψας ὅτι προσήγγελκα[1]) ante ὅτι interponunt εἰπεῖν quo nihil opus.

p. 124, 9 καὶ παραμένων (AB) εἰπεῖν Ὡς μαλακῶς ἐσθίεις. haud male coniectum in MR παρακείμενων. at praecedit τῶν ἑστιώντων πρῶτος ἐπαινέσαι τὸν οἶνον. quare accubandi sero fieret mentio. idem cadit in παρακειμένῳ, scilicet domino. alii τῷ παρακειμένῳ, convivae, quod alienum est ab hac parasiti descriptione solum dominum intuentis. itaque in παραμένων fieri potest ut aliud lateat. quamquam non laudaverim illud καὶ Πράμνειον εἰπεῖν ὡς μαλακῶς ἥσθησαι (sic), quod acutulus quidam iecit nostratium.

p. 124, 20 πάντα καὶ λέγοντα καὶ πράττοντα ᾧ χαριεῖσθαι ὑπολαμβάνει. ᾧ, quod nuper quoque offensioni fuit, ut in Byzantino ferendum est eo sensu, quem epitome Monacensis expressit. itaque ἃ codicum MR non minus otiosum quam aliae coniecturae noviciae.

p. 125, 11 χθὲς ἤμεσε AB. R ἐχθὲς ἤμεσα ex correctoris emendatione, quam non cepit M cum scripsit ἡ χθὲς ἡμέρα. quamquam etiam aliter hoc explicari potest cf. p. 14[1].

p. 125, 13 δὲ κατ' ἀγροὺς διονύσια omisso articulo MR, sed praeiverunt errorem AB.

p. 125, 17 δεῖ ... ἀπαλλάττεσθαι, ὅστις ἀπύρευτος βούλεται εἶναι. sic AB, in quibus Needhami silentio decepti extare opinantur ἀπύρετον ex vulgaribus editionibus propagatum. sed ut hoc ineptum ita ἀπύρευτος accommodatum est sententiae pro sermone Byzantini, qui clausulam v. 16—19 addidit. nam ἀπύρευτος etsi alibi extare non memini, nihil dubii habet. πυρεύειν et πυροῦν etsi primitus distant significatione, ut alia eiusdem terminationis promiscuo

---

ὅπως μὴ καταδεέστεροι ὦσιν αὐτῶν. mire concinit cum hoc loco Galeni q. d. Hist. phil. professio c. 2 (Doxogr. 598). οὐ γὰρ ἐπιδείξεως ἕνεκα προὐστησάμεθα τὴν περὶ τούτων σπουδήν, ἀλλὰ χρηστὰ τὰ ἤθη ποιῆσαι βουληθέντες τοῖς ἐκ φιλοσοφίας λαβεῖν τι χρήσιμον προεγνωκόσι. at enim ethica non tetigit Galenus, logicis et physicis contentus. eiusdem generis fuit aequalis opinor illis Ioannis Stobaei prooemium, unde excerpsit Photius ἡ δὲ συναγωγὴ αὐτῷ ἔκ τε ποιητῶν καὶ ῥητόρων . . . ἐγένετο . . . ἐπὶ τῷ ῥυθμίσαι καὶ βελτιῶσαι τῷ παιδὶ τὴν φύσιν ἀμαυρότερον ἔχουσαν.

[1]) in libris AB est προσήγγελκας.

usu frequentantur velut *περίττωμα περίττευμα, τρισσεύειν τρισσοῦν, χαλκεύειν χαλκοῦν, πατταλεύειν πατταλοῦν* (cf. p. 145, 1 P), similiter *ἐμπύρευμα ἐμπύρωσις*. itaque *ἀπύρευτος* ut *ἀπύρωτος* recte dicitur *igne nondum correptus, damnum nondum passus*, et otiosa atque adeo inepta sunt commenta codicum R *ἀπείραστος* et M *ἀπέραστος*. ceterum omnia haec mire dicta sunt *παρασείσαντα δὴ δεῖ τοὺς τοιούτους τῶν ἀνθρώπων καὶ διαράμενον ἀπαλλάττεσθαι, ὅστις ἀπύρευτος βούλεται εἶναι. ἔργον γὰρ συναρκεῖσθαι τοῖς μήτε σχολὴν μήτε σπουδὴν διαγινώσκουσιν.* nempe *παρασείσαντα* flosculum Byzantinus ex Aristotelis Ethicis IV 7. 1123^b 31 *φεύγειν παρασείσαντι*, quod Ussingii causa moneo, transtulit, *διαράμενον* quid sit nescio. nam interpretum artificiis nihil lucramur. neque *φεύγειν* post *ἀνθρώπων* tam incerto loco addendum est. *τοὺς τοιούτους τῶν ἀνθρώπων* est schema epitomatori inter pauca gratum. sic p. 121, 9*[1]) *τούς τε ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς φαύλους*, 121, 25* *τὰ ἄλλα δὴ τῶν παθημάτων*, 123, 2* *τὰ δὴ τῶν ἠθῶν μὴ ἁπλᾶ ἀλλ' ἐπίβουλα*, 128, 3 *Θουριακὰς τῶν στρογγύλων ληκύθους καὶ βακτηρίας τῶν σκολιῶν*, 134, 6* *ἐλάαν ἢ φοίνικα τῶν χαμαὶ πεπτωκότων* [cf. p. 10], 152, 4* (in clausula) *πρὸς τοὺς ξένους καὶ τῶν πολιτῶν τοὺς ὁμοτρόπους καὶ ταὐτὰ προαιρουμένους* ac plane similiter p. 151, 6 *ἀμέλει δὲ δεινὸς τοῖς τοιούτοις τῶν λόγων χρήσασθαι.* inde suspicor p. 148, 2 *καὶ προσελθὼν δ' εἰς τοὺς ἵππους τοὺς ἀγαθοὺς τοῖς πωλοῦσι προσποιήσασθαι ὠνητιᾶν* restituendum esse *τῶν πώλων. in foro equario idoneos pullos empturum se simulat.* certe verisimilius videtur mihi hoc quam Buecheleri *τοῖς πωλεύουσι aptos admissurae.* sed ad c. 3 redeo. *ἔργον* p. 125, 18 similiter dicitur atque *ἐργώδεις* 129, 15 eiusdem originis. *συναρκεῖσθαι* novavit Byzantinus sententiam ni fallor hanc expressurus: *difficile est contentum esse* (sive *esse debere*) *societate* (*συν-*) *hominum severa et iocularia non discernentium.* exposui haec paulo fusius, ut *ἀπύρευτος* a me vindicatum in ista barbari sermonis colluvie non mirum esse demonstrarem.

Sed haec satis sunto. nolo enim quas per tria capita recensui codicum MR correctiunculas longius persequi, cum ne Petersenio quidem valde imposuerint. sed necessarium videbatur qua via corrector ille emendaret, exemplis illustrare. nunc reliqua capita perlustrans intra eos locos me continebo, *quibus genuina servata sit scriptura Rhedigerano, cum perierit in Parisinis*, ut opinatur Petersenius p. 35.

p. 126, 9 *καὶ ἀριστῶν δὲ ἅμα τοῖς ὑποζυγίοις ἐμβαλεῖν τὴν θύραν ὑπακοῦσαι αὐτός* (AB). hiat oratio ante *τὴν θύραν*. cum expleant MR post *ἐμβαλεῖν τὴν θύραν τοῦ κόψαντος, certo certius est* Petersenio iudice *eum qui Parisinorum archetypum scripsit eandem quam* R (M) *servavit prae oculis habuisse scripturam, sed in τὴν θύραν verbis deerrasse oculos itaque quae dixi omisisse eum.* certum est, ut dixi, hiare Parisinos inter *ἐμβαλεῖν* et *τὴν θύραν* atque veri simile est in quod quilibet incidisset *καὶ κόψαντος* recte suppletum esse. at illud credo certo certius est *τὴν θύραν* post *ἐμβαλεῖν* additum ineptissimi capitis esse inventum, quod ego ne correctori quidem MR deberi dico. qui margini opinor adscripsit coniecturam suam *καὶ κόψαντος τὴν θύραν*, quae verba MR oscitanter inseruerunt post *τὴν θύραν*. itaque quod certissimum antiquae memoriae testimonium existimabat Petersenius, id ipsa repetitione verborum in manifestum convertitur noviciae originis indicium. quam ob rem ut nunc res est, recipiendum nobis *καὶ κόψαντος* felici coniectura suppletum, at nihil aliud neque addendum neque mutandum. acumen enim loci in eo cernitur, quod prandium homo rusticus cum iumentis suis dividat. ergo ex *ἀριστῶν*

---

[1]) asterisco designo locos quos etiam aliunde ab epitomatore scriptos esse constat.

facile audias *τὸ ἄριστον*, quo minime addito opus est. sic locum rectissime explicavit M. H. E. Meierus *Opusc. acad.* II 199.

Alterum exemplum Peterseuius p. 35 proposuit c. 1 p. 123, 3 *φυλάττεσθαι μᾶλλον δεῖ ἢ τοὺς ἔχεις.* AB *ἢ οὓς ἔχεις* stolidissime, quod facile emendabant MR *τοὺς ἔχεις.* sed non est huius correctoris meritum, cum praeiverit Parisini B corrector.

Tertium antiquitatis vestigium in R relictum esse credunt p. 133, 6 *καὶ τοὺς υἱεῖς εἰς τὴν ὑστεραίαν*, cum *υἱεῖς* ante *εἰς* aut obscuratum aut omissum sit in AB (cf. sub n. 27 p. 6). hic sua laus correctori vulgari debetur, quamquam non multi erat laboris supplere, cum paedagogus in proximis commemoretur. at antiquam agnovit Petersenius lectionem. quare commode factum quod in M candide post *υἱεῖς* servatum est *ἴσως* sollemne illud coniecturarum signum. i nunc et antiquas rimare in libris vulgaribus lectiones!

Quartum locum eumque gravissimum p. 131, 25 *καὶ ταῦτα πάντα διεξιὼν* supra tetigi. tritum est in his notationibus *καὶ ταῦτα ἅμα λέγων* (cf. p. 123, 14 supra p. 12). pronum igitur erat hic quoque *ταῦθ' ἅμα διεξιὼν* ad formulam revocare. quod fecerunt MR, rectene an secus, non diiudico cf. p. 9. utut res sese habet, satis moniti sumus, ne coniecturam pro certa memoria amplexemur.

Igitur quoniam antiquitatis in MR vestigia in auras dilapsa sunt, nihil profecto causae est, cur aliam praeter AB memoriam extitisse olim existimemus; sed ne in negando tantummodo me contineam, ex ipsa Parisinorum natura quam non sint illi sui iuris demonstrabo. quoniam B principem esse, A inferiorem et paucis locis, sed tamen paucis, propiorem esse ad vetus exemplar supra demonstravi, si quid proprii antiquitus plebeii servarent, ubi fallitur B, huius societate deserta in altera castra eos transire consentaneum esset. quod secus est. nam ut omnino quae propria sunt codicis B vel minima anxie imitantur (cf. p. 129, 22. 134, 10), nisi ubi corrector grassatus est, ita vitia eius vel apertissima aut propagant aut proficiscuntur inde emendaturi (cf. e. g. p. 126, 15. 129, 7. 130, 16. 131, 22[1]).

Ita paulatim eo progressi sumus, ut descriptos MR ex B dicamus. neque desunt argumenta extrinsecus petita, quibus rem profligem brevissime.

p. 125, 7 *εἰ ποιήσειεν ὁ Ζεὺς ὕδωρ πλεῖον, τὰ ἐν τῇ γῇ βελτίω ἔσεσθαι.* adnotant *πλεῖον* receptum esse ex A, omissum illud a BRS. etiam Cobetus Mnem. II 36 *πλεῖον* deesse in B testatur, is scilicet qui utrumque codicem *summa diligentia* contulisse se dicit. at extat *πλεῖον* in B in f. 290ᵛ imo, sed oblitteratum evolventium olim manibus et obscuratum colore ex opposito folio transducto. quod caelo sereno saepe in codice agnoveram, id postea quam in Cobeti testimonium incidi, ne ipse alucinatus esse viderer, M. Bonnetum amicum promptissimum et oculatissimum adii ut recognosceret. qui caelo obscurissimo *πλεῖ* dilucide apparere, *ον* tamen compendio scriptum tum se legere non posse rescripsit. actum est. vulgatae librarii voculam obscuratam velut talpae praeterierunt, secuti sunt Clerici et qui postea codicem *cum pulvisculo* excusserunt[2]).

---

[1]) nolo diffiteri in M apparere vestigia quaedam codicis A velut p. 121, 4. 123, 21. 21. 125, 11. 137, 22. etiam R consentit p. 123, 21. 136, 20. 137, 22. cum praeter 136, 20 quod etiam coniectura inveniri potuit, omnia levia atque adeo absurda sint, apparet haec in margine a correctore ut variae lectionis exempla proposita fuisse, ducta illa ex eis vulgatae codicibus, qui ex A descripti sunt. sed de his parum constat cf. Petersen p. 53.

[2]) Cobetus oculis falso confisus etiam ratione *πλεῖον* melius abesse demonstrabat. nam importunum et molestum esse, quod nihil ad rem faceret. at *πλεῖον* optime positum esse et respondere proximo comparativo *βελτίω*

Aliud indicium accedit ex scholiis quae in B f. 291ʳ adscripta hodie partim oblitterata ac venenis nuper (a Duebnero puto) temptata male fuscata sunt. tamen oculis intentis haec adgnovi, quorum quae hodieque clariora sunt distentis litteris significavi.

I ad p. 128, 2 *τίτυρον:* *Δωριεῖς τὸν σάτυρον. καὶ*
ἔστι δὲ ὁ μικρὰν ἔχων οὐρὰν
πίθηκος ῥωνος (*ι* super *ρ* compendium *αν* videtur)
λορησις εκλ-μ (*εκενλαμενος??*)

II ad p. 128, 3 *Θουριακάς:* *ἔθνος ϊ . . ν ἐν ὧ λή*
κυθοι διαφέρωσαι
τῶν ἄλλων ἐργάζονται.

III ad p. 128, 16 *κόρδακα:* *εἶδος αἰσχρᾶς καὶ ἀ*
πρεποῦς ὀρχήσεως.

IV ad p. 129, 8 *ἐχῖνον:* *σκεῦος χαλκοῦν ἐστι*
τῆς δικαστικῆς τρα
πέζης. ἐν ὧ τὰ
γράμματα εἶτουν τὰς
ψήφους ἀπετίθεσαν.

Haec ex aliorum scholiorum penu ut fiebat deprompta sunt. velut I ex Theocriti scholiis p. 133 Ahrens. *τὸ τίτυρος ἢ ὄνομα ποιμένος ἐστὶν ὡς σάτυρος ἢ τίτυρος ὁ πίθηκος τουτέστιν ὁ τράγος ὁ μικρὰν ἔχων οὐράν.* II aliunde non novi. III ex Demosthenis scholiis (Dem. ed. Dindorf. Ox. 1851 t. VIII p. 98, 12) *κορδακισμὸς εἶδος ὀρχήσεως ἀπρεποῦς.* IV ex Aristophaneis petitum videtur Vesp. 1436 p. 166 ᵇ8 Duebn. *ἐχῖνος] ἄγγος τι χαλκοῦν καὶ ἐκ κεράμου εἰς ὃ καθιᾶσιν οἱ διαιτηταὶ τὰ γραμματεῖα τῶν μαρτυριῶν κτλ.* ex B deinde in apographa transierunt, sed ea tantum quae facile etiamtum legi poterant. ergo plerique ut MR postremo contenti fuerunt, cuius temporum decursu nihil fere oblitteratum est. non nulli vulgares ut Parisini CD (Needh.) primi aliquot verba perspicua et tertii servarunt, *ἰ(τα)λί(ας)* autem quod in evanida post *ἔθνος* voce latere conicias, omisere. hinc elucet iam eo tempore, quo vulgati deducti sunt, codicis B speciem haud diversam fuisse ab hodierna.

Ergo demonstratum est non solum eos vulgares codices (qui plurimi sunt), qui numero 15 capitum aequant Parisinos, hinc descriptos esse, id quod etiam Petersenio probatur p. 28, sed etiam MR qui sunt 28 capitum in priore parte pendere ex B. similiter de altera parte, quae convenit cum Palatino P, statuendum esse postea apparebit. omnino tenendum est MR et qui cum illis conspirant futtiles et vulgares codices ex testium loco removendos esse, audiendos autem sicubi recte quid emendasse videantur[1]).

---

diu observatum. cui bono ille Aristophaneum attulerit *δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἄττα μή 'στι πρῷα ὕδωρ γενέσθαι*, non satis perspicio. si posse abesse *πλεῖον* docturus erat, exemplis vix opus erat. sin attici *ὕδωρ ποιεῖν* simpliciter dixisse: en duo exempla contraria unum Aristophanis Vesp. 260 *κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι*, alterum Theophrasti ipsius De caus. plant. I 20, 3 *καὶ ἐὰν γε δὴ πλείω ποιῇ ὕδατα* cf. H. Plant. IV 7, 2.

[1]) eiusmodi locos antea commemoravi (sub n. 31c p. 7[2]) et ubi tria priora capita percensui. reliqua Peter-

III

Praeter codices vulgares Epitomen Monacensem characteras 21 exhibentem ex antiquo et integro libro originem duxisse consentiunt. exposita quidem est [illegible] audacia genuinam Theophrasti formam in istis excerptis servari arrogantis. at haesit nescio quo pacto opinio singularis praestantiae fuisse eum librum, cuius umbram referret Monacensis. cum vero hanc epitomen Monaco mihi liberaliter transmissam ipse manibus tractarem, [illegible] quam hic quoque liber bis editus et a Christio recognitus saepe legentium [illegible] ut *καὶ τοιαῦτα Θήρινον* ederent quod clarissime scriptum est *καὶ τὰ ἀναθέματα* [illegible] a me impetrare poteram, ut novicias illas chartas tanto honore dignas ducerem. [illegible] editores, qui nescio quid pristini decoris per laceros pannos pellucere autumant, quam mihi fere novi inde prodeat mirantur. nimirum nata est haec opinio ex alterius recensionis vano commento. ut enim alterius partis praeter uberiorem libellum, cuius testis est Palatinus P, epitomen breviorem in vulgaribus propagari vident, ita priorum capp. praeter recensionem breviorem in ABMRS traditam simul ampliorem ac si dis placet genuinam circumlatam esse existimant. quae opinio nititur diversa utriusque partis specie. nam priora sane decurtata ac vitiata sunt ut prae Palatini virtute sordeant. sed epitomandi ratio diversa est in priore parte a vulgarium excerptis posterioris. illic scriptor ad ossa usque deformatur (cf. quae Hanow I p. VI colligere coeperat) et sermo novicius usque quaque effusus est. hic vulgares breviandi solo studio correpti sermonem praeter menda levitate commissa non attrectaverunt. itaque concinnatoris ratio diversa est in utraque parte neque ullo modo cohaeret cum bipartita characterum propagatione, quam fortunae deberi veri simile mihi videtur. P incipit a c. 16 superscripto titulo *ἀπὸ τῶν τοῦ Θεοφράστου*

semel editio suppeditat, qui vellem cum Cobeto p. 127, 16 *προσαγαγόμενος* ex MR recepisset (*προσαγόμενος* AB) sic saepe errant librarii cf. p. 145, 4 *ἀναβαλόμενος θοἰμάτιον*. sic enim Meierus II 216 bene mutavit. p. 130, 7 non probo Cobetum *ἀποκναίοι* coniectum a M laudantem pro *ἀπογυμνώσῃ* AB. legendum est *ἀπογνώσῃ*, quod Byzantini *λήκυθον* agnoscas. eiusdem Byzantini vestigia video in v. 4 *ἀρχὰς πορίσασθαι*, v. 7 *ἀθρόους καὶ συνεστηκότας* (cf. n. 15 b), v. 10 *τοσαῦτα καὶ* (cf. p. 9). nec magis recipienda erit p. 128, 6 *καὶ τοῦτο πιπράσκοι* (*πιπράσκων* ABMR) *χρῇ νῦν ἀεὶ* vulgatae coniectura *χρᾶν ἀεὶ* probata a plerisque editoribus. verbi notio quin recte divinata sit non dubito. sed *ἀεὶ* languidissimum est et *χρᾶν* in *χρῇ νῦν* corruptum quis facile credat? nec vero *χρήσαι ἀεὶ* vel *κεχρᾶσθαι ἀεὶ* ut a litteris remotiora probaverim. legendum est, quod intellexit Fossius, *χρηννύναι*, barbara sane forma, quae tamen altero loco p. 131, 12 *μήτε ἄλας χρωννύειν* levissime obscurata repetitur. utroque loco *commodandi* significationem sententia postulat, itaque libenter discimus ex Salmasii De modo usurarum libro p. 306 in Glossario inedito extare *χρηννύειν commodare*, *χρηννύει commodat*. nempe analogia verbi *χρῶσαι χρωννύειν* (*χρωννύναι*) abusi Graeculi ab aoristo *χρῆσαι* praesens *χρηννύειν* (*χρηννύναι*) finxerunt. quod praeter Theophrasti locos in Lege Rhodia quae dicitur bis legitur (Leunclavii Iuris graeco-romani p. 267. Pardessus Collection des lois maritimes I 236 n. 18): *οἱ ναύκληροι ναυκληροῦντες τὰ συμβαλλόμενα τοῦ πλοίου μὴ κλασσονέτωσαν [illegible], ὅταν ἐὰν ἀποστέλλονται καθὸ χρήματα χρηννύειν καὶ ἀποστέλλειν καθ' ἑτερόπλουν καὶ κατ' ἀμφοτερόπλουν καθὼς ἂν συνεγράψαντο χύρια ἔστω. ὁ δὲ χρήσας τὰ χρήματα ἐπιπεμπέτω ἄνθρωπον ὃς ἂν ἐπιχρηννύται* [*ἐπιχρωννύετο* alii, quemadmodum Z. a Lingenthal per litteras benigne mecum communicavit] Qua aetate (sive quibus aetatibus, nam noviciae quaedam originis sunt) Lex Rhodia confecta sit, certant periti. Zacharias a Lingenthal (cf. Gesch. des Griech.-Röm. Rechts² p. 294 sqq.) saeculo X hunc locum attribuit. at in Theophrasti certe libellum hae formae prius venerunt. nam cum mendosus fuerit in his ipsis archetypus et s. X nostri libri scripti sint, aliquanto ante s. IX concinnatorem characterum fuisse necessario consequitur. iam ipsa formarum barbaries ultra Byzantini imperii initia redire vetat, qua quidem aetate etiam iuris prudentium ille sermo corruptissimus et latinis foede mixtus gliscere coepit. itaque epitomator ille, qui Theophrasti personam in prooemio induit, cum aliis plurimis indiciis tum hac verbi *χρηννύειν* forma se prodit p[illegible] Byzantinum, s. VI opinor vel VII

χαρακτήρων. *ῑς χαρακτὴρ δεισιδαιμονίας.* itaque fragmentum est ipsius librarii testimonio. quodsi initium codicis P accurate continuatur AB 15 priora capita exhibentibus, nonne hoc ita facillime explicatur, ut archetypi quaternionem priorem reliquae parti codicis adhaesisse, alterum ex compagine solutum alio delatum esse sumamus? in calce quidem codicum etiam in AB characteres traduntur ut supra commemoravi. itaque cave externos traditionis casus cum ipsorum verborum varia fortuna confundas. quod post c. 11 pars ultimi capitis 30 translata est in priorem fasciculum (AB), inde in neutram partem valet conclusio. veri simile mihi certe videtur, ipsum epitomatorem satiatum variandi molestia primo finem excerpendi imposuisse in capite 11, cui magno cetera saltu transsiliens ultimum caput adnecteret. nam mutationes, quas commisit quicunque c. 30 in priorem locum transposuit, excedunt librariorum morem. velut p. 156, 4 *τηνικαῦτα* P, *τηνικάδε* [*ἡνίκ' ἂν δέῃ*] AB, praecipue p. 156, 19 *ὑποπρίασθαι φίλον δοκοῦντος πρὸς τρόπον πωλεῖσθαι καὶ χρέῃ δὲ ἀποδιδοὺς* P, *ὑποπρίασθαι φίλον ἐπιλαβὼν ἀποδόσθαι* AB. at postea nescio quo pacto epitomatorem omisisse plus dimidiam partem paenituit, ut ad Theophrastum redeundi consilium caperet. hinc explico principium c. 12 quod continuatur ultimi capitis excerpto *ἡ μὲν οὖν ἀκαιρία.* particulae *μὲν οὖν* quasi denuo incipientis sunt cf. c. 1. et mutandi libido abhinc refrigescit. nam ut in Pseudo-Galeni Historia philosopha similis originis libello observavi, magno hiatu isti barones transformare genuina instituunt (hinc priora characterum capita funditus turbata), tum cum laboris pertaesum est, verba integra et intacta describere vel decerpere pergunt. nihilo minus etiam in altera parte vestigia multa epitomatoris istius remanserunt. ac duae clausulae similes prioribus servantur p. 154, 20 *οὕτως ὁ τῆς διδασκαλίας* (inepte, l. *ἰδίας κακίας*) *ἐρεθισμὸς μανικοὺς καὶ ἐξεστηκότας ἀνθρώπους τοῖς ἤθεσι ποιεῖ* et p. 155, 21 *καὶ τὸ ὅλον φιλοπονηρία ἀδελφή ἐστι τῆς πονηρίας κτλ.* sed haec fusius quondam tractabuntur. ad epitomen Monacensem revertendum est.

Hic duo vulgo loci enumerantur ut uberioris fontis reliquiae c. 13 (cf. p. 136, 14) *ἀτραποῦ ἡγεῖσθαι τὴν ὁδὸν καταλιπόντα* et c. 1 (cf. p. 122, 8) *συνάχθεσθαι πάσχουσι κακῶς.* quae sunt ex libidine amplificantis et variantis excerptoris orta. qui ut scriptoris verba libere mutat et suo i. e. ecclesiastico sermone perfundit, ita sententias aut accuratius exprimit aut quolibet modo vertit transponit resecat ampliat. hinc fit, quia permultae tralaticiae memoriae offensiones removentur, ut oratio expeditior interdum fluat et genuini coloris specie fallat. quaecunque vero eius generis novata sunt, nihil habent quod docti aliqua tenus hominis ingenio excogitatum esse nequeat[1]). in eodem numero habendum, si quid emendationis apparet. cuius generis unum p. 135, 16 *ἔντευξις* (pro *ἐπίτευξις*, cf. p. 127, 4) virorum doctorum plausum tulit.

Omnino cavendum ne Monacensem excerptorem exemplar fideliter sequendum sibi proposuisse existimes. suae in primis consulebat delectationi simulque morum emendationi. quare ne lepidi senis mundana cohortatio animae saluti noceret *Sanctae Climacis memoriam admirabilem* (cf. Fabric. BG. ed. H. IX 522) in margine in mentem revocavit. atque prooemii loco, ubi exemplaria illa characterum pueris proponuntur p. 121, 15 *ὑπομνημάτων οἷς παραδείγμασι*

---

[1]) velut p. 122, 7 *ἐνδείκνυσθαι οὐ μισεῖν* pro *ἐθέλειν λαλεῖν οὐ μισεῖν* (*οὓς μισεῖ* probabile est ut in capite vexatissimo), p. 127, 26 *πέμπειν* additum ut in MR casu consentientibus. amplificatio inepta est p. 124, 22 *ἡ δὲ ἀδολεσχία ἐστὶ μὲν διήγησις λόγων μακρῶν.* variatur enim *λόγων οὐ καιρίων ἢ μακρῶν καὶ ἀπροβουλεύτων* unde Herwerdenus l. c. p. 257 Theophrastea infeliciter resarciebat.

χρώμενοι κτλ. apostoli exemplum atque monitum proponit citata epistula ad Thessalonicenses (II 3, 9 *ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς.* cum hac religiosa sollicitudine consentit sermo sacris coloribus tinctus velut *ἐνώπιον γυναικῶν* et *γογγυστικός*[1]), ut appareat eiusdem hominis esse notas margini adscriptas atque ipsam epitomen, quam librariorum describentium manus passam non credam. sed hoc expediet fortasse, qui cetera codicis excerpta diligentius examinare voluerit.

Hac igitur via nihil proficiunt qui Monacensi epitomae patrocinantur. melius pauca illa attulissent, quae corrupta sunt in B, at hic emendatius legantur. sic p. 126, 15 verum est *καὶ εἴ τῳ ἄροτρον ἔχρησεν . . .* (deest verbum velut *ἀπαιτεῖν*) *ταῦτα τῆς νυκτὸς κατὰ ἀγρυπνίαν ἀναμιμνησκόμενος.* A habet *καὶ εἰ τὸ*, B *καὶ τὸ*, MR *καὶ ὅ.* epitomator liberius sic: *καὶ εἴ τι ἔχρησεν ζητεῖν παρὰ καιρόν*, ut videatur *εἰ τὸ* illud cognitum habuisse, etsi absurdo illo *ζητεῖν* de antiqua et integra memoria cogitare vetamur. immo cum A aliquo modo coniunctus videtur, cum etiam p. 136, 20 *μαλακιζομένῳ* proclivi sane coniectura pro *καλλωπιζομένῳ* (B) quod nihili est scripserit. sed idem hoc loco etiam MR correxerunt, ut hinc quidem vetustiora latere non evincas.

Summi autem momenti est in scholiis epitomae cum B consensus, quem nemodum tetigit, etsi primo aspectu adversariorum magis quam nostrae causae favere videtur. extant in Monacensi haec scholia:

I *τίτυρος : δωρικῶς ὁ σάτυρος ἤγουν ὁ μικρὰν ἔχων οὐρὰν πίθηκος*
II *οἱ θούριοι : ἔθνος ταραντινικὸν ἐν ᾧ λήκυθοι εἰργάζοντο διαφέρουσαι τῶν ἄλλων*
III *κόρδαξ : εἶδος ὀρχήσεως αἰσχρᾶς καὶ ἀπρεποῦς*
IV *ἐχῖνος : ἐστὶ σκεῦος χαλκοῦν τῆς δικαστικῆς τραπέζης ἐν ᾧ τὰ γράμματα ἤγουν τὰς ψήφους ἀπετίθεσαν.*

Haec quam accuratissime concinunt cum scholiorum in B specie. et cum vulgares alius alio plura, at perspicua tantum vocabula exprimerent, exemplaris eius librarius, quo Monacensis usus est, etiam obscuriora agnovisse videtur. quamquam *ταραντινικὸν* vereor ne mera coniectura nitatur. quid quod uno scholio superat codicem B, quo unus certe locus corruptus in libris egregie sanatur? p. 132, 23 servus pasci iubetur carne oblata: *εὐωχοῦ τίμιε* (cf. supra p. 6 n. 26). recte correxerat Salmasius[2]) *Τίβιε*, sed ante eum epitomator Monacencis qui addit scholion:

V *Τίβιε : δουλικὸν ὄνομα ὡς καὶ Δρόμων καὶ Γέτας καὶ τὰ τοιαῦτα.*

In B ceterisque codicibus accuratius cognitis nec scholii neque emendationis vestigium apparet[3]). hoc mihi epitomae patronos gravissimum vetustae originis indicium obtenturos scio. nec tamen ad incitas redactum me confitebor. nolo praevaricari *τίμιε* vel *τιμιώτατε* (A) genuinum esse simulans, quod tamen optima fide crediderunt Pawius Astius alii, sed concedo veram esse emendationem. quam facillime dico e suo penu promere potuisse excerptorem. nam primum *β* (*υ*) et *μ* in

---

[1]) haec quasi ipsorum characterum verba arripuit nuper quidam, qui *de genuina characterum Theophrasteorum forma commentationem* a. 1879 edidit, unde *posterius vel potius christianum tempus* excerptoris cognosceretur. *primo igitur* (!) *secundove christianae aerae saeculo* characteras a rhetore excerptos esse. nomen lepidi hominis, qui hanc scriptionem confecit sive potius ut lignarius ex aliorum materia conglutinavit, taceri praestat, ne invitus ab oblivione vindicatus videatur.

[2]) Plinian. Exerc. ad Solin. p. 47c: *Τίβιος nomen servi apud veteres Comicos ut Δᾶος Σύρος* et *Γέτας.*

[3]) Palatinus Neveleti ex Monacensi epitome pendet cf. Petersen p. 49.

codicum scriptura aegre distinguas. quare proni sunt tunc temporis ad mutandas has litteras. ergo qui paulo versatior erat in antiquitatis litteris simulatque suspicio orta erat ultro in locos tales incidebat: Luciani Tim. 21 *ἀντὶ τοῦ τέως Πυρρίου ἢ Δρόμωνος ἢ Τιβίου Μεγακλῆς ἢ Μεγάβυζος ἢ Πρώταρχος μετονομασθείς* vel De mercede conductis 25 *Δρόμωνι καὶ Τιβίῳ προστεταγμένων* vel Galeni X 4 Kuehn. *καθάπερ Γέται καὶ Τίβιοι καὶ Φρύγες καὶ Θρᾷκες ἀργυρώνητοι* vel Strabonis VII p. 304 vel denique Schol. Aristoph. Ach. 243 p. 10, 23 Duebn. *εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ οἰκέται Ξανθίας Τίβιος Σωσίας Δᾶος Γέτας.* hinc igitur emendationem haurire poterant et epitomator et Salmasius cuius adnotatio (cf. p. 18[3]) eius scholio casu simillima est. fingo autem epitomatorem fuisse hominem ordinis ecclesiastici, at liberalibus studiis nutritum, qui excerpendis antiquis scriptis nova compendia vel suo vel aliorum commodo fabricabatur[1]). eius generis tunc s. XV et XVI multi insperatae saepe eruditionis viri fuerunt. atque scatent eorum coniecturis haud raro doctis et ingeniosis recentes paene omnium scriptorum codices. quare hoc mihi scholio nondum ratio mea turbata videtur; sed firmiter teneo in prioribus capitibus non antiquum exemplar, sed B (sive potius apographum accurate olim confectum et postea fortasse cum A paucis locis conlatum) epitomatori praesto fuisse. cui sententiae hanc quasi coronidem addo, scholia epitomes, quae tam curiose descripta sunt, ut *πάρεργον ἔργου μεῖζον* dicas, ea tantum codicis B verba referre, quae hodie quoque quamvis aegre queant dispici, contra omittere quae post *πίθηκος* umbrae litterarum oculos eludunt.

In posteriore characterum parte cum uberior sit Palatini memoria, exilior vulgarium atque ut ego iudico illinc excerpta, Monacensis tamen deteriorem brevioremque classem sequitur. atque hoc quidem omnes nunc consentiunt nihil inveniri aut in vulgata aut in epitome Mon., quod non videatur ex P manasse. at ceterorum vulgarium librorum aetatem non omnium cognitam habeo, ut superiores esse nonnullos XIV saeculo quo Palatinum scriptum dicunt praefracte negare non possim[2]).

Tantum extra omnem dubitationem positum est, duo exemplaria ducta esse ex uberiore isto thesauro, utrumque mutilatum et corruptum, sed alterum altero amplius. ex ampliore epitome Monacensis iterum in artum coacta est, id quod c. 16 *ὁμοίως γλαῦκας δεδίττονται* et *τετράδας καὶ ἑβδομαδικὰς* (?) *ἡμερῶν ἀσφαλίζονται* omissa illa in vulgata evincunt. alterum brevius compendium ab eo confectum est, qui apographa codicis B inde complebat. vulgares autem, qui hinc locupletabantur, cur aut 23 aut 28 aut 21 (Ep. Mon.) capita descripserint, cum plenum indicem praeponerent, hoc in medio relinquendum duco, cum variae causae ex scribarum desidia chartarum inopia exemplaris condicione repeti possint[3]). sed vulgarium codicum fata et cognationes qui volet curiosius perscrutetur. interim quam rationem longiore demonstratione probasse mihi videor (quam ad Cobeti iudicium proximam esse vides), hanc tu breviter hic stemmatis artificio adumbratam habeto:

---

[1]) moralia florilegia parili studio ex sacris profanisque scriptoribus collecta (qualia nunc Maximi et Ioannis Damasceni nominibus feruntur) notum est pervulgata omnibus Byzantini aevi temporibus fuisse.

[2]) tum quod de Palatino dixi eodem modo in aliud exemplum simillimum, sive patrem sive fratrem dicas, caderet. sed antiquiorem s. XIV vulgaris generis inveniri codicem haud crediderim.

[3]) hoc tamen consentaneum est eiusdem esse familiae, qui eundem habeant capitum numerum.

```
                 Theophrasti characteres ethici genuini
                                  |
                      characteres Byzantinum passi
                                  |
                           archetypi discissi
     quaternio prior (1--15)          quaternio alter (16—30)
      |          |                                |
      A          B                                P
   (1—15)     (1—15)                           (16—30)
                 |                              |      |
              vulgares                       Epit.   Epit.
               (1—15)                       uberior brevior
              |  \__________________________/        |
              |            |                         |
              |   Epitome Monac. (1—21)              |
              \______________________________________/
                        |                  |
                   vulgares S        vulgares MR
                     (1—23)            (1—28)
```

IV

Theophrasti codices MR collati.

M Codex Marcianus 513 chart. s. XV, Bessarionis. continet Alcinoi q. d. *λόγον διδασκαλικὸν*, Pollucis Onomasticon, Phornuti Epidromen, Palaephati Incredibilia, Xenophontis Oeconomicum, Symposion, Themistii *περὶ φιλίας, σοφιστήν, ἐπὶ τῇ φιλανθρωπίᾳ τοῦ αὐτοκρ. Θεοδοσίου περὶ τῆς φιληκοΐας βασιλέως, προτρεπτικός, πρὸς τὸν ἀξιώσαντα λέγειν ἐκ τοῦ παραχρῆμα*, Theophrasti characteres, Ocelli *περὶ τῆς τοῦ παντὸς φύσεως*, Byzantini cuiusdam nugas. liber ab uno fere scriba exaratus. *ἰῶτα* subscriptum non legitur. correcta sunt a prima fere manu. post prooemium index XXX capitum *περὶ εἰρωνείας* usque ad *αἰσχροκερδείας* praefixus f. 247ʳ. explicit f. 256ᵛ. contulit precibus meis humanissime obsecutus E. Schwartz Gottingensis.

R Codex Rhedigeranus 22, chart. s. XV. continet Excerpta Dionysii Halic., Theophrasti characteres, Isocratea ad Demonicum et alia velut Apostolii. pluribus manibus scriptus liber. post prooemium habet f. 30ʳ indicem *Εἰρωνείας* usque ad *αἰσχροκερδείας*, tum *μὲν οὖν* (initium rubricatori vacuum relictum) *εἰρωνία κτλ.* tituli singulis capitibus praefixi non sunt. initia rubriatori relicta vacua non sunt expleta. correcta sunt ab eodem scriba. *ἰῶτα* mutum non legitur. contuli pleraque ipse.

Petersenii editio:

p. 121, 1 titulus *Θεοφράστου χαρακτῆρες.* ante prooemium *ἐπιστολὴ Θεοφράστου πρὸς Πολύκλην περὶ τῶν χαρακτήρων* M : *θεοφράστου (χ)αρακτῆρες (π)ερὶ ἰδιωμάτων* oblitterata ut rubro scripta in margine R.

2 *οὐ* (*δὲ* supra) *παύομαι* (*σ* supra) (*δὲ* et *σ* addita) R

7 *καὶ* ante *ἐννέα* M

9 *παρατεθαμένος* M

p. 112, 13 *προκείμενα* MR

16 *ὑμῶν* MR

19 *τε ὀρθῶς καὶ εἰδεῖν εἰ* R : *τε καὶ ἰδεῖν σε εἰ* M

20 *τὸν λόγον ἀπὸ* sic MR

p. 122, 1 *ἐπεθέμην* MR

2 *καταστῆσαι* R itemque sed *η* ex *α* corr. M

3 *περὶ εἰρωνείας* M : om. R et item deinceps

p. 122, 4 *εἰρωνία* R ‖ *ὡς ἐν* M
5 *προποίησις* (corr. ab alia m.) M ‖ *ἐπὶ τὸ χεῖρον* MR
6 *τις ἐστὶ* R
9 *καλῶς* MR, sed *κ* supra scr. M
14 *καὶ μηδὲν — βουλεύεσθαι* suo loco MR
17 *καὶ μὴ πωλῶν φήσει πωλεῖν* MR
18 *φῆσαι* MR
19 *σκέψασθαι* R : *ἐσκέφθαι* M
21 *οὕτως* MR
p. 123, 1 *πιστεύσῃς* MR
2 *παλλιλογίας* R ‖ *οὐ χεῖρον ἐστιν εὑρεῖν οὐδὲν* R : *οὐ χεῖρον εὑρεῖν ἐστὶν* M
4 *ἔχις* M
6 *τὴν δὴ* M : *ἣν δὴ* R
8 *ἅμα πορευόμενον* MR
9 *ἀποβλέπουσιν εἰς σὲ* MR ‖ *οἱ* om. MR ‖ *οὐθενὶ* MR
11 *ἦ] δ' ἦ* M
13 *λέγων* sic MR
15 *κροκίδα* MR
16 *ἀπὸ πνς* R : *ἀπὸ νεύματος* M ‖ *προσηνέχθη* MR
17 *δυοῖν* sic MR
19 *εἴ τις ἄλλος ἔχει* MR
20 *μέλαινα* M
21 *δὲ ἄκοντος* MR
22 *σκώψας τι* MR
23 *πικρῶς* R : *ψυχρῶς* M
25 *μικρὸν ἐπιστῆναι* MR
p. 124, 1 *παιδίοις* R : *παισὶ* M
3 *ἐπὶ κρηπίδας* MR (*ἔτι* v. 4 om.)
5 *πορευόμενος* M
6 *ἀναστρέψας εἰπεῖν* R
8 *δυνατὸς* R : *ἱκανῶς* M
9 *παρακειμένων* MR
12 *καὶ ἔτι περιστεῖλαι* R : *καὶ ἔτι περιστελεῖ* M
13 *προσπίπτων ψιθυρίζειν* MR
15 *καὶ τοῦ παιδὸς* (*δούλου* supra) M : *καὶ τοῦ δούλου* R
17 *ἠρκειτετοκτονῆσθαι* (super prius *κ* scr. *χ*) M : *ἄρχεσθαι τεκτονεῖσθαι* R
20 *ἃ* MR ‖ *ὑπολαμβάνω* (*μ* ex corr.) M
22 *ἐστὶ δὲ διήγησις* R
24 *παρακαθέζεσθαι* MR
25 *αὐτοῦ* MR ‖ *ἐγκώμιον εἰπεῖν* (*β* et *α* supra) M
p. 125, 1 *νυκτὸς* extr. v. om. R ‖ *εἶδεν* (*ἐγκώμιον* del.) *ἐνύπνιον τούτῳ* M
3 *πολὺ] πολλοὶ* M
5 *πολλοὶ* in corr. M
6 *πλώϊμον* M
7 *πλεῖον* om. MR
8 *καὶ ὁ ἀγρός* R : *καὶ ὁ ἀγρὸς εἰ* M ‖ *γεοργήσει* R
p. 125, 10 *δάδα* M ‖ *κίονες εἰς τὸ ᾠδεῖον* R : *κίονες ἐς τὸ ᾠδεῖον* M
11 *ἐχθὲς* R : *ἡ χθὲς* M ‖ *ἥμεσα] ἡμέρα* M
13 *κατ' ἀγροὺς* sine *τὰ* MR
14 *κἂν—ἀφ.* suo loco MR
16 *δεῖ δὴ* MR
17 *ἀπείραστος* R : *ἀπέραστος* M
18 *μήτε] μετέχουσι* M
24 *ὄζει* MR
26 *αὐτοῦ* MR
27 *παρ' αὐτῶν* R : *παρ' αὐτῶν* (*ὀν* supra) M ‖ *ἀνακοινοῦσθαι* (*οι* in corr.) R
p. 126, 1 *ἀπὸ* om. MR
3 *ὑποφαίνεσθαι* MR
4 *μήτε θαυμάζειν* om. MR ‖ *μήτ' ἐκπλήττεσθαι* R
6 *προαίρων* MR ‖ *ἔτι ἐκ* MR ‖ *ταμείου* R
8 *πυρῶν* ex *πυρᾶν* corr. R : *πυρῶν* (*ρ* ex corr.) M ‖ *λαβεῖν* (*β* ex corr.) M ‖ *καταλέσας* MR ‖ *τοῖς* (8) — *αὐτῷ* (9) om. MR ‖ *ἅμα καὶ τοῖς* MR
10 *τὴν θύραν καὶ κόψαντος τὴν θύραν* MR
11 *ἐπακοῦσαι* MR
12 *οὕτως* MR ‖ *φυλάττειν* MR
13 *λαμβάνων* MR
14 *λυπηρὸν* M ‖ *ἕτερον* post *ἀλλάττεσθαι* R : recte M
15 *εἴ τὸ] δ* MR
20 *καὶ τῆς - ταρίχους* suo loco MR ‖ *αὐτῆς* om. MR
p. 127, 2 *δὲ* om. MR
4 *ὡς ἐν ὅρῳ* M
5 *παρασκευαστικὴ* R
10 *ἀπαλλάττεται* (*σθ* supra) R
11 *βούλεται* (*σθ* supra) R
15 *ἐσθιῶντα* M
17 *προσαγαγόμενος* MR ‖ *αὐτὸν* M ‖ *καθίσαι* MR ‖ *λέγων* ex corr. M
22 *προσφοιτᾶν* corr. ex *εἰσφ.* M
24 *γυμνάζωνται* (*ων* ex corr.) M
25 *μὲν αὐτὸν* MR ‖ *οὐδὲν* M
27 post *κύζικον* add. *πέμπειν* MR
p. 128, 3 *δορκαδίους* R ‖ *θηριακὰς* R : *θυριακὰς* M
5 *λακαιδαίμονος* R ‖ *καὶ αὐλαίαν — ἐνυφασμένους* (*ἐνυφαγμένους* M) habent MR
6 *περιὼν* MR ‖ *χρᾶν ἀεὶ* MR
7 *ὁπλαμάχοις* (*μ* et *χ* corr.) M
9 *ἔπεισιν] εἰπεῖν* MR ‖ *τῷ—εἰπεῖν* om. MR
10 *τὸν* om. MR ‖ *τούτων* R
12 *ἔργων δικαιολόγων* R itemque M (sed *ω* posterius corr. ex *ου*, et *ν ὁ δὲ* in mrg.)
13 *ὀμόσαι* MR ‖ *δυνάμενος* MR

p. 128, 14 ἤθει ex ἤθη cor. R
18 χαλκοὺς MR || μάχεσθαι τοῖς MR
24 πλείω (ω ex corr.) R || ἑαυτοῦ MR || οἰκείαν M
25 καὶ τοῦτο δ' ἂν MR || δόξειεν R || τῶν om. MR || περιιστάμενον R
p. 129, 1 προσκαλοῦντα R || φωνῇ καὶ πάρεργον λοιδορούμενον καὶ διαλεγόμενον πρὸς αὐτούς R: recte M
4 τὴν om. MR
5 λέγειν MR
7 ταῖς δὲ MR || ἑξόμνυται R
8 scholion ad ἐχῖνον, margini adscr. σκεῦος τὶ ἦν ὁ ἐχῖνος χαλκοῦν τῆς δικαστικῆς τραπέζης ἐν ᾗ ἐτίθουν τὰ γραμματεῖα M: ἐχῖνος σκεῦος ἦν· χαλκοῦν τῆς δικαστικῆς τραπέζης ἐν ᾗ τὰ γραμματεῖα ἀπετίθεσαν R
10 οὐδ' ἅμα R: ἀλλ' ἅμα M
12 ἡμιοβόλια MR || πλάττεσθαι R: πλάττεσθαι (ρ superscr.) M || εὐοδεύειν M
13 ἰχθυοπωλεῖα et ταριχοπολεῖα MR
15 εἰσὶ τὸ στόμα MR
19 ὁρίζεσθαι (θ ex corr.) M || βούλεται (οιτο superscr.) R
20 τοῦτός τις R || ἐντυχόντι R
22 οὐθὲν MR
23 ἀποκρινομένου R
24 ὑποβάλλει MR || ἐπιλάθης MR (ἐπιλάθ (ς superscr.) R)
p. 130, 4 τοιαύτας ἀρχὰς MR
6 ἀπογυμνώσῃ sic R: ἀποκναίσῃ sic M
9 εἰς om. MR
10 προσλαλεῖν MR
13 πυθόμενος τὰς ἐκκλησίας MR || ἀπαγγέλειν R: ἐπαγ γέλειν || προδιηγήσασθαι MR
14 τότε MR
16 αὐτοὺς M || εἶπεν εὐδοκίμησεν M: εἶπεν καὶ εὐδοκίμησεν R
20 συνθεωρῶν (θ ex corr.) M
21 συνδειπνεῖν R
24 ἂν om. MR || λαλίστεροι R
25 αὐτοῦ MR
26 βουλομένον (α superscr.) M || ταῦτα om. R: habet M
p. 131, 4 τοιψοῦτός (ι ex υ corr.) R
5 ἦθος (θ ex corr. M)
6 λέγεις τί R: τὶς λέγεις M || πῶς om. MR
7 μὴ λέγε τι MR || ὡς om. MR
9 ἀποκρίνασθαι ex ἀποκρίνεσθαι M || οὐθὲν M: οὐδὲν (θ superscr.) R
10 αὐτῷ στρατιώτης MR
11 ὁ om. MR
12 ἐργολάβος (λ ex corr.) M || οὔ R
14 οὐθεὶς MR || ἐπιλαθέσθαι MR
15 τοῦτο MR || ὡς om. MR
p. 131, 16 μάχην MR
17 post πιστεύεις add. γεγονέναι R
19 καὶ (ante πάντας) om. R || πάντα MR || ταῦτα MR || λέγει MR
22 αὐτῶν MR
23 ἐν τῇ οἰκίᾳ MR
25 ὃς π. primo scribebat ὃς καὶ M || ταῦθ' ἅμα διεξιὼν MR || πῶς οἴεσθαι MR
p. 132, 1 δεῖ δ' αὐτὸν σὲ MR
5 λυσιτελῶς MR
7 οἱ δὲ τῇ στοᾷ MR
8 εἰσὶ δ' οἱ καὶ πλεῖστοι (λε ex corr. M) λέγω MR
9 αἱροῦνται MR
10 πάνυ δὲ MR || ἐστὶν αὐτῶν MR || ἐπιτήδευμα πι ex corr. M
11 οὐ om. MR || ποῖον δὲ ἐργαστήριον MR
12 τῆς, η ex c. M
13 οὕτω καταπονοῦσι R: οὕτως καταπονοῦσι M
16 ἔστι μὲν post λαβεῖν R
19 εἶτα post δανείζεται MR || δανείζεσθαι MR || καὶ om. MR
20 ἑτέρων MR
22 κρέας τὲ καὶ ἄρτον M
23 τίμιε MR
24 ὑπομιμνήσκει MR
p. 133, 2 αἰτεῖν om. MR || ζωμὸν sic R: ζυγὸν M
3 ἐὰν μὴ R
4 κολίκιον MR
5 αὐτοῦ MR
6 τοὺς υἱεῖς τὴν ὑστεραίαν εἰς τὸν παιδ. R: τοὺς υἱεῖς ἴσως τὴν ὑστεραίαν καὶ τὸν παιδ. M
8 καὶ αὐτῷ M: αὐτῷ R || τὴν ἀλλοτρίαν videtur ex τὰ ἀλλότρια corr. M
11 χαλκεῖα MR
13 αὐτοῦ MR || κατασχέσθαι MR
15 περὶ μακρολογίας (superscripto ι) M
16 στι δὲ ἡ μικρολογία R: ἡ δὲ μακρολογία (ι rubro supra picto) ἔστι M
18 ἡμιοβόλιον MR || ἐλθὼν habent MR
21 τις πριάμενος, ς prior et π ex corr. M
22 παλαιὰν om. MR
23 κατάξαντος om. R
p. 134, 1 ἀποβαλούσης MR
3 χαλλύματα, deleto altero λ M: καλύματα R
4 ἐάσας MR
5 αὐτοῦ σκοποῦ MR || αὐτοῦ ἀργοῦ M
6 ἐλαίαν MR || χαμαὶ πεπτωκότων MR
7 δ' ἐπισκοπεῖσθαι MR
9 τόκου τόκον ἀπαιτῆσαι R: τόκον ἀπαιτῆσαι M || τοὺς om. MR
10 τὰ om. R || μηθὲν MR
12 μήτε ῥωννύειν (sine ἅλας) R || κύμηνον R
13 ῥίγανον R: ἐρίγανον M || θυψιλήματα MR

p. 134, 14 ἔτι τὰ R
15 καὶ (post μικρολόγων) om. MR
16 τὰς κλεῖς MR
18 μετρῶν MR
19 ὑπολυομένους MR ‖ κναφεῖς M
20 αὐτοῖς om. MR
p. 135, 3 ἐρυγεῖν (γ ex ψ c.) M ‖ ποιῆσαι R
4 προσελθεῖν M
5 κάρυα, καρ ex corr. M ‖ ἢ τὰ μῆλα MR
6 τῷ λαλοῦντι MR ‖ καὶ om. MR
7 ὀνόματι R ‖ ἐστὶν R
8 σπεύδοντα M ‖ περιμεῖναι κελεῦσαι habent MR
9 ἡττημένῳ e sil. M, sed ἡττωμένῳ R
10 ἑαυτὸν MR
11 αὐλητρίας MR
12 ὀψονημένα (ω superscr.) R
13 πρὸς τάς R ‖ μυροπωλεῖον MR
17 οἷον MR ‖ 17 αὐτοῦ MR
19 ὀφληκότα R
20 αὐτὸν MR
21 μαρτηρήσων R ‖ κεχρυμμένου MR
22 γυναικείου corr. ex γυναικεῖοι M
p. 136, 1 ἧκων MR
2 τόμον MR ‖ post τόμον ἀπαντῆσαι deletum R ‖ μαστιγούμενος M : μαστιγουμένῳ R ‖ οἰκέτῃ R
3 αὐτοῦ MR ‖ οὕτως λαβὼν om. πληγὰς MR
5 καὶ om. MR
7 περὶ περιεργίας (ex περιεργείας corr. M)
8 δόξειεν ἂν R : δόξει M
9 μετ' ex μὲν corr. M
10 οἷος om. MR ‖ ἐπαγγέλεσθαι R
12 ἐλεγχθῆναι M ‖ πλέον MR
13 ὅσον MR ‖ διεγείρειν MR
14 γινώσκειν MR
16 post πορεύεται add. καταλιπεῖν M
17 παραγγέλει R
20 δώῃ R ‖ φήσας MR ‖ βουλεύεσθαι MR
24 ποταπή MR
26 ὀμνύναι M ‖ περιεστηκότας MR
27 ὀμώμοκα M
p. 137, 2 καὶ om. M
8 καταλείπεται R
9 ἐπὶ θώκου sic R : ἐπὶ θώκῳ M
10 δειχθῆναι M ‖ λαβὼν (ἀργύριον om.) ἀποθεὶς MR
11 καὶ om. MR ‖ ἀπαγγέλλοντος τινός MR
13 σκυθρωπώσας M ‖ ἀγαθῇ τύχῃ M
15 παραβαλεῖν R
16 συκίους M
17 τροχάζων εἰς κόπον ἐμβαλεῖν MR
19 ἄβρωτον, β ex corr. M ‖ ποιῆσαι, σ ex c. M
20 καὶ ἄλλοι MR
22 ἱεράς MR ‖ ἐξενεχθῆναι R : ἐξενεινέχθαι M
p. 138, 3 εὑρίσκειν MR
p. 138, 4 ἔχων MR
5 οὔτε (post συγγνώμην) M : οὐδὲ R ‖ ἀπώσαντι et οὔτε τῷ ὤσαντι habent MR
8 φέρων ex φέρειν corr. M ‖ καὶ (ante τοῦτο) om. MR
9 δεινὸν MR
10 ἀναμεῖναι habent MR
11 οὐθένα M ‖ εἰπεῖν μήτε M
12 θελῆσαι MR ‖ δὲ om. M
15 om. ἂν MR, sed in R εἶναι superductum est ἂν primo scripto
16 τις ὅς R
17 ἐπιχρωνῆν] Palatini supplementa om. MR, quod hic semel moneo ‖ περιρανάμενος R
18 δάφνης MR
19 περιδράμη M : παραδράμη R
21 τρεῖς λίθους M ‖ διαλάβῃ MR ‖ σοφὴν ἐν τῇ MR
p. 139, 1 ἱερὸν habent MR
2 εὐθὺς om. MR
3 ἐν τοῖς περιόδοις MR
4 κατασχεῖν MR
8 ἀπογράψασθαι R : ἀπογράψαι M ‖ προσέχων R : προ//////σέχων M
9 ἐκλύσασθαι MR ‖ καθαριεῖν (om. δεινὸς) MR
13 οὔτ' ἐπὶ νεκρόν MR
14 λέχῃ R : λέχει M ‖ ἐλθεῖν post νεκρόν MR
20 εἰς MR
22 θεῶν ἢ θεᾷ sic MR ‖ προσεύχεσθαι MR
24 om. ἡ MR
p. 140, 4 ἐπὶ τοῖς τριόδοις ἀπελθὼν (ω ex εῖ corr. M) κατὰ MR
5 σκύλλη MR
6 αὐτὸν MR
9 ἔστι δὲ ἡ M : στι δὲ ἡ R ‖ παρὰ τὸ προσῆκον δεδομένη MR
14 θαυμάζω δέ R ‖ καὶ om. R
16 καὶ εὑρόντι καὶ MR ‖ βαλάντιον MR
19 ὅτι pro εἴ τι MR
22 ἄπεστιν MR ‖ ἀληθῶς R ‖ νίκην MR
24 ἐράνου (ν ex corr.) M
p. 141, 2 ἐστι MR ‖ τὸ ἀργύριον MR
6 ἡ ἀπιστία M
8 ὀψωμίσαντα M ‖ πέμπει R : πέμπειν (ν ex corr. M)
9 φέρων MR
10 πόσον ἐστί habent MR
11 αὐτοῦ M
12 κοιλιούχιον MR
13 αὐλέαν MR ‖ ἐὰν R : ἂν corr. in ἐὰν M
15 ἀνυπόδετος MR
18 τοὺς om. R
19 ἐκδύναι et οὐχ ὡς MR
20 βέλτιστα ἐργάσεται MR ‖ ἐγγυτὴς M
21 ἐνστησόμενος R : ἀναστησόμενος M

p. 142, 1 *αὐτοῦ* MR
2 *ἔμπροσθεν*, *μ* corr. ex *κ* M ‖ *αὐτῶ* MR
4 *καὶ* om. MR
5 *εἰπεῖν* sqq. om. MR
8 *ἔστι* (*στι* R) *δὲ ἡ δυσχέρεια* MR ‖ *τοῦ σώματος* M
11 *συγγενῆ* MR
12 *ἀρρωστήματα. καὶ τὸν πατέρα ἔχειν καὶ τὸν πάππον* MR
16 *ταῦτα* habent MR
17 *δὲ* om. MR
20 *θύειν ἀρξάμενος προσλαλεῖν καὶ ἀπορρίπτειν* (*ἀπορίπτειν* R) MR
22 *πιεῖν* MR
24 *χρίεσθαι* R : *χρᾶσθαι* M
p. 143, 2 *καὶ εἰς ὀρνιθοσκόπου* MR
4 *ἐμβαλεῖν* MR ‖ *ὡς τεράστιόν τι* MR
5 *κροτῆσαι* MR
6 *χερσὶ* M : *χερισὶ* R ‖ *συνεθεριτίζειν* M
7 *τί οὐ*] *μὴ* MR ‖ *παυσαμένη* MR ‖ *δὲ* habet post *ἀποπτύσαι* MR
10 *ἔστι δὲ ἀηδία* MR ‖ *περιλαβεῖν* MR
15 *μασσώμενον* MR
16 *ποπύζων* M
17 *ἔσθων* MR
18 *ἐλέβορον* MR
19 *ὑποχωρήμασιν* habent MR ‖ *μελαντέρα*, *α* corr. ex *ε* M
20 *ἐναντίων* R
22 *ὡς ποία ἡμέρα με ἔτικτες* MR ‖ *καὶ ὑπὲρ — λαβεῖν* (144, 2) om. MR
p. 144, 5 *πανδοχεῖον* MR
9 *αὐτοῦ* MR
10 *παρακαλῶν* sic MR
16 *ἂν* habet R : om. M
17 *ἀνελεύθερος* M : *ἀνελευθέρου* R
20 *ἀπαγαγών* MR
21 *ἀποδούς* MR
26 *θύσας* ex *θήσας* corr. R ‖ *ἀπανικρὺ*, *ν* ex corr. M.
p. 145, 2 *δὲ* habent MR
3 *ἀποδοῦναι* MR
5 *εἰς τὴν ἀγοράν* MR
6 *ποιῆσαι* habent MR
7 *ἐπιγράψας* M ‖ *κλάδος* MR
8 *ἀσκληπιῶ* MR
9 *στεφανοῦντα ἀλείφεσθαι* R
10 *ἀπαγγείλη* sic MR
11 *παρασκευασμένος* M : *παρεσκευασμένος* R
13 *τὰ ἱερὰ* habent MR
15 *ἐδέχεσθε* MR
16 *ἑαυτοῦ* MR
17 *εὐημερεῖν* MR
21 *νικῆσαι* MB ‖ *ἀναθεῖναι* ex *ἀναθῆναι* corr. vel vice versa R ‖ *ξυλίνην* post *ἀναθεῖναι* MR
22 *αὐτοῦ* MR
23 *σιωπᾷ ἢ* R : *σιωπῶν* M
p. 146, 1 *ἀπελθών* MR ‖ *αὐτοῦ* R : *αὐτῶ* (*α* ex corr.) M
2 *ἱερείων* MR ‖ *ἀποδίδοσθαι* MR
4 *αὐτῶ* om. MR ‖ *ὑπὸ τοῦ* MR ‖
5 *ὑποστωρεννύσθαι* M ‖ *αὐτοῦ* MR
10 *φέρει* MR ‖ *καὶ* habent MR ‖ *προκολπίω* ex *προυκολπείω* corr. R
13 *ἀποκάμψας* MR
21 *ἐκκορύσαι* MR ‖ *παρατρίψαι* R
24 *δόξει* (*ει* ex *α* corr.) M ‖ *ἂν* habet R : om. M ‖ *προσδοκία τινῶν ἀγαθῶν* MR
p. 147, 2 *αὐτοῖς* MR ‖ *ἔστιν*, *ἐσ* in corr. M
7 *μετὰ εὐάνδρου* MR
9 *τεχνήτων* MR
13 *παρ' ἀντιπάτρου τρίτον* MR
14 *παραγενέσθαι* MR
15 *εἰπεῖν* habent MR
18 *σποδία* MR ‖ *δὲ* om. MR ‖ *πλείω* MR ‖ *γένοιτο αὐτῶ* MR
20 *ἀγνώστων* MR
22 *ποσοῦν αὐτὰς* MR ‖ *ἑξακοσία* M ‖ *μίαν* MR
23 *καὶ* habent MR ‖ *πιθανά* MR ‖ *τούτων* M : om. R
24 *καὶ ποιῆσαι δέκα* MR ‖ *εἰσενηνοχέναι* MR
25 *αὐτῶν* MR
p. 148, 5 *μάχεσθαι οὐκ ἔχοντι* (*ἔχων* M) *χρυσὸν* (*αὐτῶ* add. M) *ἀκολουθεῖν* MR
6 *μισθῶ τῇ* MR ‖ *εἶναι* M : om. R
7 *εἰδότα διότι* (omisso *καὶ*) MR ‖ *μέλει* M
11 *ἡ* om. MR ‖ *αὐτοῦ* MR
12 *ὑπερήφαντος* R ‖ *οἷον* R
13 *φαγεῖν* MR
14 *φάσκειν ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ βιάζειν* MR
18 *θελήσας* MR
22 *ἑστιᾶν* MR
25 *ὅτι ἔρχεται* MR ‖ *ἐπαλειφόμενον* MR ‖ *αὐτὸν* MR
p. 149, 1 *ἐάσας ἂν* MR
3 *ποιήσαντι* R
4 *καὶ μὴ ἐπιστέλλων μὴ γράψειν* (*ψ* ex corr. M) MR
6 *προςληψόμενος* R : *πρὸς σὲ ληψόμενος* M
9 *ἂν* habet R : om. M ‖ *τῆς ψυχῆς* MR
10 *τοιοῦτος* habent MR
11 *φάσκων* R ‖ *κλυδωνίου* MR
12 *εἴςις* corr. in *εἶτις* R
13 *ἀνακόπτοντος αἰσθάνεσθαι* MR
14 *δοκεῖ αὐτῶ* MR
18 *προσκαλεῖν πάντας πρὸς αὐτὸν καὶ στάντας πρῶτον* MR
20 *πότερον* MR
21 *καὶ* ante *ὁρῶν* om. MR
p. 150, 1 *καὶ* hab. MR ‖ *ὑπὸ τὴν σκηνὴν* MR

p. 150, 1 *καὶ* habent MR ‖ *ὑπὸ* M
2 *ἐκπέμψας κελεύειν* MR
3 *καὶ ἀποκρύψαι* MR ‖ *ὑπὸ* om. MR
5 *τινός* MR
6 *προσδραμεῖν καὶ θαρρεῖν κελεύειν* MR
7 *καὶ* ante *παρακαθήμενος* om. MR
8 *ἀποσοβεῖν* R
10 *σημάναντος* R et fort. M
11 *εἰπεῖν* om. MR ‖ *ἐάσειν* ex *ἐάσει* corr. M
16 *σκεψόμενος τοὺς φυλέτας τὸν* (*ὁ* ex *ῶ* corr. M) *δῆμον* MR
17 *τούτων* ex *τοῦτον* corr. M
18 *χερσὶ* et *ἐπὶ σκηνῆς* R
20 *δόξειεν ἂν* MR ‖ *ἰλιγαρχία, φιλαρχία* R
21 *ἰσχυροῦ* MR ‖ *τοιοῦτός τις* M; non R
22 *βουλομένου* MR ‖ *τινὰς* MR
23 *ἐπιμελησομένους πομπῆς* MR

p. 151, 1 *ἀποφήνας ἔχει* MR
4 *ἓν* ex *ἂν* M
7 *τῶν ὀλίγων* MR
10 *πλησιάζων* MR ‖ *καὶ ὅτι ὑπό τινων ὑβριζόμενος εἰπεῖν δεῖ αὐτοὺς ἢ ἐμὲ τὴν πόλιν οἰκεῖν* MR
14 *οὐρὰν* sic! R ‖ *ἀπονυχισμένους* M
15 *λόγους* om. R
16 *ἐστὶ τὴν πόλιν* MR
21 *τις παρακάθηται* MR

p. 152, 1 *λυθείσας* om. MR
8 *τις* om. M
9 *ἑξήκοντα ἔτη* MR ‖ *ταῦτα* M : *ταύτας* R
11 *τὸ* habent MR
22 *ἐφ'* corr. ex *ἀφ'* R
23 *ὀχούμενος* MR
24 *κατεαγέναι* M

p. 153, 1 *ἀδριάντα* R ‖ *παίζειν καὶ πρὸς τὸν* MR
3 *αὐτοῦ* MR
4 *κελεύειν* om. MR
5 *δ'* om MR ‖ *τὴν ἕδραν* MR
9 *χεῖρον*, *ει* ex corr. M
10 *τις ἐστίν* MR
11 *ὁ δεῖνά τις ἐστί* sic R
12 *ἄρξασθαι* MR
13 *Σωσίας ἐξ ἀρχῆς* MR ‖ *δὲ ἐν* R
15 *Σωσίδημος* om. MR
17 *φασίν* post *εἶναι* MR
18 *ὡς* R : om. M
19 *κακὸς* ex corr. M
21 *τούτοις* ex *τοιούτοις* corr. R
22 *ἁρπάζουσι* MR

p. 154, 5 *καλῶς* M
6 *συνεπιλαμβάνεσθαι καὶ αὐτὸν λέγοντα ἐγὼ τοῦτον* MR
8 *εἰδεχθὴς*, *η* in corr. M
9 *οὐδὲν ὅμοιον* MR ‖ *ἑαυτοῦ* MR
10 *ἕξ, ἥτε — γεννᾷ* om. MR ‖ *ὄψιν* M
12 *τῇ* om. M
15 *καὶ ἄλλα πλεῖστα* MR

p. 156, 3 *κεκραμμένον* M ‖ *ἐπὶ θεάν ἡνίκ' ἂν δέῃ πορεύεσθαι ἀπιὼν τοὺς υἱεῖς* MR
5 *ἀφιᾶσιν οἱ θεατρῶναι* MR
7 *συμπρέσβεων* R : *συμπρεσβευτῶν* M ‖ *δανείζεσθαι* MR
8 *ἐπιθεῖναι μεῖζον φορτίον* MR
9 *ἐπιτήδεια τῶν ἱκανῶν* (sine *παρέχειν*) MR ‖ *καὶ ἀπὸ τῶν ξενίων δὲ* MR
10 *τὸ* (om. M) *μέρος τὸ* (ex *τοῖ* corr. R) *αὐτοῦ* MR
11 *γε* R : *τέ* M ‖ *ἔλαιον ἐπρίω τῷ παιδαρίῳ* MR
13 *ἐν ταῖς ὁδοῖς* post *χαλκῶν* MR
17 *ἑρμῆν τὰ δὲ δὴ τοιαῦτα φειδωνίῳ μέτρῳ τὸν πύνδακα ἐκκεκρουμένῳ* MR
19 *τὰ ἐπιτήδεια σφόδρα ἀποψῶν* MR ‖ *ὑποπιᾶσθαι* M : *ὑποπριᾶσθαι* R ‖ *φίλου ἐπιλαβὼν ἀποδόσθαι ἀμέλει δὲ καὶ χρέος ἀποδιδοὺς* MR
21 *τέτρασι* MR ‖ *ἀποδιδόναι* MR

p. 157, 8 *καὶ* hab. MR ‖ *ἑστιῶν αἰτεῖν* habent MR
9 *αὐτοῦ* MR
10 *ἡμίσεα τῶν ῥαφανίδων* R : *ἡμίση τ. ῥ.* M
11 *ἵν' οἱ* R ‖ *λάβωσιν* MR.

V

Epitome Monacensis.

Monacensis DV. chart. s. XV binis columnis (a et b) exaratus scriptura minutissima compendiisque parum distinctis. numeri et initiales litterae rubricatori relicta, qui officium interdum deseruit. praecedit Andronici Rhodii *περὶ παθῶν* epitome, de qua alias agam. f. 13ʳ *Θεοφράστου.* bibliopegae cultro superior pars est violata: etiam *χαρακτῆρες* olim extitisse ex vestigiis apparet. secuntur f. 16ʳ rhetorica. edidit primus Wurmius Acta Philol. Monacensia. III 365 sqq., tum Petersenius p. 158, recognovit W. Christius Actorum Academ. Monac. 1860 p. 635 sqq. quorum si quis minus recte quid legit, addito *sic* confirmavi.

Θεοφράστου ⟨χαρακτῆρες⟩

f. 13r a

εἰρωνεία	*α*	*λαλιά*	*ζ*	*περιεργία*	*ιγ*	*δυσχέρεια*	*ιθ*	*δειλία* (num. absc.)	
κολακεία	*β*	*λογοποιία*	*η*	*ἀναισθησία*	*ιδ*	*ἀηδία*	*κ*	*ὀλιγαρχία*	*κϛ*
ἀδολεσχία	*γ*	*ἀναισχυντία*	*θ*	*αὐθάδεια*	*ιε*	*μικροφιλοτιμία*	*κα*	*ὀψιμαθία*	*κζ*
ἀγροικία	*δ*	*μικρολογία*	*ι*	*δεισιδαιμονία*	*ιϛ*	*ἀνελευθερία*	*κβ*	*κακολογία*	*κη*
ἀρέσκεια	*ε*	*βδελυρία*	*ια*	*μεμψιμοιρία*	*ιζ*	*ἀλαζονεία*	*κγ*	*φιλοπονηρία*	*κθ*
ἀπόνοια	*ϛ*	*ἀκαιρία*	*ιβ*	*ἀπιστία*	*ιη*	*ὑπερηφανία*	*κδ*	*αἰσχροκέρδεια*	*λ*

Πλὴν** (sic) **σκεπτέον εἰσάξαι καὶ ἐν τῷ** (sic) **περὶ παθῶν καὶ ἀρετῶν λόγῳ** (sic) **τὴν τοῦ μακαρίου πατρὸς τοῦ τῆς ἱερᾶς κλίμακος παράδοσιν ὡς θαυμασίαν.

Πολλάκις ὦ πολύκλειδες ἐπιστήσας τὴν διάνοιαν ἐθαύμασα τί δήποτε τῆς ἑλλάδος ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀέρα κειμένης. καὶ πάντων ἑλλήνων ὁμοίως παιδευομένων συμβέβηκεν οὐ τὴν αὐτὴν ἔχειν τάξιν τῶν τρόπων. ἤδη δὲ ἐννέα ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα βιοὺς ἔτη. καὶ ποικίλοις τήν τε φύσιν καὶ γνώμην ἀνθρώποις ὡμιληκὼς δεῖν ὤμην γραφ˜ (sic) *παραδοῦναι τῶν τ' ἀγαθῶν καὶ φαύλων τὰ ἤθη καὶ ὅσα ἐν τῷ βίῳ ἐπιτηδεύουσιν ἕκαστοι. ἴσως ἔσονται βελτίους ἡμῶν οἱ παῖδες καταλειφθέντων αὐτοῖς ὑπομνημάτων. οἷς παραδείγμασι χρώμενοι αἱρήσονται συνεῖναι καὶ συνομιλεῖν τοῖς εὐσχημονεστέροις.*

Σῆ ἐν τῷ πρὸς θεσσαλονικεῖς.
Περὶ εἰρωνείας ᾱ

Ἡ μὲν οὖν εἰρωνεία ὡς τύπῳ περιλαβεῖν προσποίησις ἐστιν ἐπὶ τὸ χεῖρον λόγων τε καὶ πράξεων (sic). *ὁ δὲ εἴρων τοιοῦτός τις, οἷος προσελθὼν τοῖς ἐχθροῖς ἐνδείκνυσθαι οὐ μισεῖν. καὶ ἐπαινεῖν ἀναφανδὸν οἷς ἐπέθετο λάθρα. καὶ συνάχθεσθαι πάσχουσι κακῶς. ἢ ἡττημένοις καὶ συγγνώμης ἀξιοῦν τοὺς κακῶς αὐτὸν λέγοντας* (sic). *καὶ πράως διαλέγεσθαι ἀδικοῦ[μ]* (sic). *καὶ τοὺς ἐντυχεῖν βεβουλημένους κατασπουδὴν προστάξαι ἐπανελθεῖν. μὴ δ' ὁμολογεῖν εἰ πράττει. ἀλλὰ λέγειν· ἔτι βουλεύεσθαι. προσποιεῖσθαι τε* (sic) *ἄρτι ἢ ὀψὲ παραγενέσθαι* (sic) *καὶ ἀκούοντας προσποιεῖσθαι μὴ ἀκούειν. ἢ* (sic) *μὴ μεμνῆσθαι ἢ ἐπαγγέλεσθαι σκέψασθαι. ἢ ἀγνοεῖν ἢ θαυμάζειν. ἢ μὴ ὁρᾶν ὑποκρίνεσθαι. καὶ ὅσα παρέπεται* (sic) *τῇ εἰρωνείᾳ λέγειν· οὐ πιστεύω. ἐξίσταμαι. οἱ τούτοις καταχρώμενοι τοῖς τρόποις ἀποτρόπαιοι ὑπὲρ τὰς ἔχεις. καὶ φευκτὰ τὰ τοιαῦτα ἤθη ὡς ἐπίβουλα:*

f. 13r b

Περὶ κολακείας β̄ (in mrg. sup.)

Ἡ δὲ κολακεία, συμφέρει μὲν τῷ κόλακι. ἀλλ' ὅμως (sic) *αἰσχρά ἐστιν ὁμιλία. ὁ δὲ κόλαξ τοιοῦτός τις οἷος λέγειν. ὡς ἀστεῖος εἶ καὶ περίβλεπτος. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν πάντων* (sic) *ζηλωτότατος* (*τότ* in litura, fuerit *τώτ*) *καὶ ὅσα τοιαῦτα. ἔργα δὲ τὸ ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ ἱματίου κροκίδα. καὶ οἷον καρφολογεῖν. τὸ ἐκείνου τρίχωμα. ἔτι ὑπομειδιῶντα εἰπεῖν ὡς ἔναγχος ὀφθείς μοι* (?) *ἀστεῖος, νῦν δοκεῖς μοι πολιὸς τὴν τρίχα* (sic). *καὶ σιωπᾶν ἐντέλλεσθαι τοὺς λοιποὺς τοῦ κολακευομένου λέγοντος καὶ ἐπαινεῖν ἀκούον[τ]* (i. e. *ἀκούοντος* aut *ἀκούοντα*). *καὶ τοὺς ἀπαντῶντας ἐπέχειν. καὶ τοῖς ἐκείνου παιδίοις τραγήματα προσφέρειν. καὶ μακαρίζειν τὸν γεννήσαντα. καὶ προδραμεῖν* (sic) *ἀγγέλοντα τὴν ἐκείνου παρουσίαν. καὶ αὖθις ἐπανακάπτειν* (coeperat *ἐπακ* sed statim corr.). *καὶ ἐθέλειν ὑπουργεῖν ἐπέχοντα τοὺς ἐκείνου δούλους. καὶ ἁπλῶς τοσαῦτα καὶ λέγειν καὶ πράττειν δι' ὅσων* (sic) *νομίζει χαριεῖσθαι:*

Περὶ ἀδολεσχίας γ̄

Ἡ δὲ ἀδολεσχία διήγησίς ἐστι λόγων οὐ καιρίων ἢ μακρῶν. καὶ ἀπροβουλεύτων. καὶ ὁ ἀδολέσχης τοιοῦτός ἐστιν οἷος λέγειν ὡς χαλεπὸν τὸ ζῆν. καὶ πόσοι εἰσὶν οἱ τοῦ (sic) *ᾠδείου κίονες. ὡς βοηδρομιῶνος μὲν ἐστὶ τὰ μυστήρια* (sic). *πυανεψιῶνος τὰ ἀπατούρια, ποσειδεῶνος* (sic) *δὲ κατ' ἀγροὺς τὰ διονύσια. διαράμενος ἀπαλλάττου* (sic) *τῶν τοιούτων. ὁ γὰρ χρόνος οὐδὲ τοῖς καιριωτέροις* (sic) *ἐξαρκεῖ:*

Περὶ ἀγροικίας δ̄

Ἡ ἀγροικία ἀμαθία ἐστί. καὶ ὁ ἀγροῖκος τοιοῦτος οἷος φάσκειν οὐδὲν ἥδιον (sic) *θύμου τὸ μύρον ὄζειν. καὶ οἰκέταις* (sic) *κοινοῦσθαι περὶ μεγίστων. καὶ μισθωτοῖς ἐργαζομένοις τὰ ἐπ' ἐκκλησίας διηγεῖσθαι. καὶ ἀναβεβλημένος ἄνω τοῦ γόνατος καθῆσθαι* (sic). *καὶ ἑστάναι ὁρῶντα ζῶα. καὶ ἀπαιδεύτως* (sic) *ἐσθίειν καὶ ζωρότερον πίνειν. καὶ ἐσθίοντα ἐπιλαβέσθαι τοῦ ῥύγχους κυνός* (sic). *λέγοντα οὗτος φύλαξ. καὶ ἀργύριον παρά του δεχόμενος ἀποδοκιμάζειν. καὶ εἴ τι ἔχρησεν ζητεῖν παρακαιρόν. καὶ ὅλως* (sic) *τοιαῦτά τινα ἀπαιδευτα* (sine acc.) *καὶ ἄκαιρα λέγειν ἀγκροικίας ἐστίν:*

f. 13v a

Περὶ ἀρεσκείας ε

Ἡ δὲ ἀρέσκεια ἔντευξίς ἐστιν ἡδονῆς παρασκευαστικὴ ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίστῳ. οἷον εἴ τις δυσὶν ἐναντίως ἔχουσιν ἀρέσκειν ἐπιχειρῇ ἑκατέρῳ. καὶ τοὺς ξένους δικαιοτέρους ἀποδεικνύῃ (sic). *τῶν πολιτῶν καὶ ἐν συμποσίῳ προσαγόμενος τὰ τοῦ κεκληκότος παιδία*

φιλεῖν. συμπαίζειν λέγοντα ἀσκὸς (sic) *πέλεκυς. τά δ' ἐπὶ γαστρὸς ἐᾶν καθεύδειν θλιβόμενον. ἀμπίσχεσθαι καινὰ* (sic) *ἀρωματίζεσθαι. φοιτᾶν ἐν γυμνασίοις. προκαθῆσθαι. καὶ ἀγοράζειν μὲν αὐτὸν μηδέν. ξένοις δὲ συνεργεῖν λακωνικὰς κύνας πέμπειν εἰς κύζικον καὶ μέλι ὑμήττιον* (sic) *εἰς ῥόδον. καὶ πίθηκον θρέψαι καὶ τίτυρον. καὶ σικελικὰς περιστεράς.*

τίτυρος δωρικῶς ὁ σάτυρος ἤγουν (sic) *ὁ μικρὰν ἔχων οὐράν* (sic) *πίθηκος:*

καὶ θουριακὰς τῶν στρογγύλων ληκύθους. καὶ βακτηρίας τῶν σκολιῶν ἐκ λακεδαιμο͂ (sic sine acc.) *καὶ αἰλαίαν ἔχουσαν πέρσας ἐνυφασμένους. καὶ ὅσα δή τινα τοιαῦτα.*

Οἱ θούριοι (sic) *ἔθνος ταραντινικὸν ἐν ᾧ λήκυθοι εἰργάζοντο διαφέρουσαι* (sic) *τῶν ἄλλων:*

Περὶ ἀπονοίας ς.

Ἡ ἀπόνοια ὑπομονή ἐστιν ἔργων αἰσχρῶν. καὶ ὁ ἀπονενοημένος, οἷος καὶ νήφων ὀρχεῖσθαι τὸν κόρδακα. ἀνασεσυρμένον (sic) *τε περιάγειν* (sic) *ἐν θεάτρῳ κέραμον οἰκεῖν πλεῖον ἢ οἰκίαν. ἐν δικαστηρίῳ παρεῖναι ἔχοντα ἐχῖνον ἐν τῷ προκολπίῳ. καὶ ὁρμαθοὺς γραμματιδίων ἐν ταῖς χερσίν.*

κόρδαξ εἶδος ὀρχήσεως αἰσχρᾶς καὶ ἀπρεποῦς

Ἐχῖνος ἐστὶ σκεῦος χαλκοῦν τῆς (sic) *δικαστικῆς τραπέζης ἐν ᾧ τὰ γράμματα ἤγουν* (sic) *τὰς* (sic) *ψήφους ἀπετίθεσαν.*

Περὶ λαλιᾶς ζ

Ἡ λαλιά ἐστιν ἀκρασία λογων· ὁ δὲ λάλος οἷος ἐμποδὼν γενόμενος παντὶ τῷ ἐντυγχάνοντι. καὶ ἁπλῶς ἀκαίρων λόγων φορητός.

Π
ῆ (sic)

Ἡ δὲ λογοποιία σύνθεσις ἐστι ψευδῶν λόγων καὶ πράξεων. ἀπό τινων ἀφορμὴν λαμβάνουσα καὶ συμπλάττουσα τέρατα οἷον πολυπέρχων (sic) *νενίκηκε. κάσανδρος ἐζώγρηται* (sic). *καὶ προστίθησιν, εἴ τις ἐρωτώη* (sic). *σὺ δὲ* (vel *δὴ*) *ταῦτα πιστεῦ* (i. e. *πιστεύειν*?). *σημεῖον τὰ πρόσωπα πάντων μεταβαλόντα. καὶ ὡς ἠκηκόει τινὰ κρυπτόμενον ἐν οἰκίᾳ εἰδότα* (sic). *καὶ πιθανῶς σχετλιάζων ἐπάγειν δυστυχὴς κάσανδρος. καὶ ὅσα τοιαῦτα:*

Π
θ (sic)

Ἡ δὲ ἀναισχυντία καταφρόνησις ἐστι δόξης αἰχρ͂ (*αἰσχρᾶς*?) *ἕνεκα κέρδους. οἷον εἴ τις που κεκλημένος, ἄρας ἀπὸ τραπέζης δοῦναι τῷ ἑπομένῳ. λέγων εὐωχοῦ* (sic) *τίβιε. καὶ ὀψωνῶν ἑστὼς* (sic) *πρὸς τῷ σταθμῷ συλλαλεῖν φιλικῶς ἕως ἄρῃ τι πλέον. ἢ καὶ ἁρπάσας* (sic) *γελῶν. καὶ δανειζόμενός τι πρὸς γειτόνων τοὺς χρῶντας ἀναγκάζειν κομίζειν. καὶ ὅσα δῆτα ἔγνωμεν* (?) *αἰσχροκερδείας ἔργα:*

Τίβιε (sic) *δουλικὸν ὄνομα ὡς καὶ δρόμων καὶ γέτας καὶ τὰ τοιαῦτα.*

Π
ι f. 13ᵛ b

Ἡ μακρολογία ἔοικε (sine acc. compendium obscurum) *φειδωλία διαφόρου παρὰ καιρόν. οἷον διφᾶν τινα τὰ ἐν οἴκῳ μηδ' ἐᾶν διὰ τοῦ αὐτοῦ* (sic) *ἀγροῦ πορεύεσθαι ἐφ' ᾧ* (sic) *μὴ συκοτραγ͂'* (sic ut c. 11 *σιγήσῃ* breviatum, ergo l. *συκοτραγήσῃ*) *τις. καὶ ἀπαγορεύειν τῇ γυναικὶ μὴ διδόναι ὀλὰς* (sic) *ἢ στέμμα* (sic) *ἢ θυηλήματα.*

Περὶ βδελυρίας ια

Ἡ βδελυρία παιδιά ἐστιν ἐπονείδιστος. οἷον τὸ ἐνώπιον γυναικῶν (sic) *ἀνασυράμενος ὑποδεικνύειν* (sic) *τὰ αἰδοῖα τὸ ἐν θεάτρῳ κροτεῖν τῶν ἄλλων πανόντων. καὶ συρίττειν. καὶ ὅταν σιγήσῃ τὸ θέατρον ἀνακύψαντα ἐρυγεῖν. δεικνύειν* (sic) *τὰ ἐωνημένα καὶ τὸ ἐπ' ἀγορᾶς τραγηματίζεσθαι καὶ ἀποδημοῦντα δημοσίᾳ* (sic) *τὸ ἐκ τῆς πόλεως ἐφόδιον καταλιπεῖν οἴκοι, παρὰ δὲ τῶν συμπρεσβευτῶν* (sic) *δανείζεσθαι καὶ ὅσα παρόμοια.*

Περὶ ἀκαιρίας ιβ

Ἡ ἀκραιρία ἔντευξίς ἐστι λυποῦσα τὸν ἐντυγχάνοντα (sic) *οἷον τὸ κωμάζειν ἐρωμένην πυρέττουσαν. καὶ ἀσχολουμένῳ κοινοῦσθαι καὶ παρεῖναι μαρτυρήσοντα τῷ* (comp. obsc.) *ἤδη κεκριμένῳ* (comp. inc.) *ἐν γάμοις τε τοῦ* (sic) *γυναικείου* (?) *μέρους* (*μέ*, superscr. *ρ*) *κατηγορεῖν. καὶ μαστιγουμένου οἰκέτου. διηγεῖσθαι αὐτὸν ὅπως ὁ ἐκείνου* (sic) *μαστιζόμενος τέθνηκεν οἰκέτης.*

Περὶ περεργίας (sic) *ιγ*

Ἡ περιεργία προσποίησίς (sic) *ἐστι λόγων καὶ πράξεων* (sic) *μετ' εὐνοίας. οἷον τὸ* (sic) *ἐπαγγέλλεσθαι τινα τὰ ὑπὲρ δύναμιν. ἢ ἀναγκάζειν τινὰ ἐν τοῖς ὑπὲρ δύναμιν καὶ ἀτραποῦ ἡγεῖσθαι τὴν ὁδὸν καταλιπόντα. εἶτα μὴ δύνασθαι εὑρεῖν οὗ πορεύηται* (sic). *ἢ στρατηγὸν ἐρωτᾶν πότε παρατετάξεται. καὶ προσελθὼν τῷ πατρὶ εἰπεῖν ἡ μήτηρ ἤδη καθεύδει ἐν τῷ δωματίῳ. καὶ ἀπαγορεύοντος ἰατροῦ μὴ δοῦναι οἶνον τῷ μαλακιζομένῳ. ἐκεῖνον* (sic) *φάναι βούλεσθαι διάπειραν λαβεῖν.*

Περὶ ἀναισθησίας ιδ

Ἡ ἀναισθησία βραδύτης (sic) *ἐστι ψυχῆς ἐν λόγῳ καὶ πράξει, οἷον εἴ τις συμψηφισάμενος ἐρωτώη τὸν παρακαθήμενον. ὅσον τὸ κεφάλαιον. καὶ εἰσιέναι μέλλων εἰς δίκην. ἐκλαθόμενος* (sic) *εἰς ἀγρὸν πορεύοιτο. καὶ ἐν θεάτρῳ καταληφθίη* (sic) *ὑπνώσας* (sic). *καὶ ἀποθεὶς τι οὐχ εὑρίσκι* (extr. litt. obsc., certe non *εὑρίσκειν*). *καὶ ἀκούων τελευτῆσαι* (?) *τινας. ἀγαθ͂ φήσειε τύχῃ. καὶ ὅσα τοιαῦτα:*

Περὶ αὐθαδείας ιε

Ἡ αὐθάδεια ἀπήνειά ἐστιν ὁμιλίας ἐν λόγοις (sic). *οἷον εἴ τις ἐρωτώμενος μὴ δὲ ἀποκρίνοιτο. καὶ προσαγορευόμενος μὴ* (sic) *ἀντιπροσαγορεῦσαι* (sic acc.).

Περὶ δεισιδαιμονίας ις

Ἡ δεισιδαιμονία δειλία τις ἐστι πρὸς τὸ δαιμόνιον ὥς τινες εἰ παραδραμούσης γαλῆς (sic) οὐ πορεύωνται (sic) ἕως διεξέλθη τὴν ὁδόν. ἢ λίθους τρεῖς ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ διαλάβη. ὁμοίως γλαῦκας δεδίττονται (sic). καὶ ἐπιβῆναι μνήματι. ἢ νεκρῷ. καὶ τετράδας (incipiebat τεσ . . .) καὶ ζξ (altera littera compendium videtur ικ, linea quae numerum indicet superducta compendium (ας?) transfigere videtur) ἡμερῶν ἀσφαλίζονται μαινόμενόν τε ἰδόντα, φρίξαντα εἰς κόλπον πτύσαι. καὶ σκύλλη ἢ σκύλακι περικαθάρασθαι:

f. 14ra *Περὶ μεμψιμοιρίας ιζ*

Ἡ μεμψιμοιρία ἐπιτίμησίς τις ἐστίν. οἷον εἴ τις φιλούμενος (sic) ὑπὸ τῆς ἑταίρας φήσειεν. θαυμάζω εἰ ἀπὸ ψυχῆς σου φιλεῖς με. καὶ ἀγανακτεῖν ὅτι οὐχ ὕει. καὶ εὑρών τι ἀσχάλλειν ὅτι μὴ ἀξιολογώτερον. καὶ ὅσα τοιαῦτα γογγυστικῆς γνώμης δείγματα.

Περὶ ἀπιστίας ιη

Ἡ (sic) ἀπιστία ἐστιν ὑπόληψις ἀδικίας κατὰ πάντων. οἷον εἴ τινος ἀνησαμένου αὐτῷ τι ἕτερον ἐπιπέμψειεν ἀνιχνεύσοντα (sic). καὶ φέρων αὐτός τι συνεχῶς ἀνιχνεύειν. καὶ νυκτὸς συγκαθεύδων τῇ γυναικί. ἐρωτᾶν εἰ ὁ μοχλὸς ἐμβέβληται τῇ αὐλαία. κἀκείνης καταφασκούσης. αὐτὸς ἀναστὰς ἐκ τῶν στρωμάτων γυμνὸς καὶ ἀνυπόδητος ἐπισκέψατο. καὶ ὅσα τοιαῦτα:

Περί δυσχερείας ιθ

Ἡ δυσχέρεια ἀθεραπευσία ἐστὶ σώματος λύπης παρασκευαστική. οἷον εἴ τις λέπραν ἔχων καὶ ἀλφὸν (sic) ἐῴη ἀθεράπευτα συγγενῆ φάσκων ἔχειν. ὡς δὲ καὶ μασχάλας θηριώδεις δασείας καὶ ὀδόντας μέλανας καὶ ἐσθίων ἀπομύττεσθαι. καὶ ἀρξάμενος λέγειν (λε) ἀποπτύειν καὶ πιὼν (sic) ἐρυγγάνειν. καὶ προσπτύειν ἔμπροσθέν τινος. καὶ χρῆσθαι χιτῶσι (sic) ῥυπαροῖς (sic). καὶ ὅσα τοιαῦτα:

Περὶ ἀηδίας κ

Ἡ ἀηδία ἔντευξίς ἐστι λύπης ποιητικὴ ἄνευ βλάβης. οἷον τὸ ἐγείρειν καθεύδοντα ἵνα αὐτῷ συλλαλῇ. καὶ ἀνάγεσθαί τινα ἐθέλοντα (sic) ἐπέχη (ultima littera obscura) ἵνα αὐτὸς βημιατίση καὶ σιτίζειν βρέφος ἀφελόμενος τῆς τιτθης (sine acc.). καὶ ἐσθίων ἐμέτοις (sic) διηγεῖσθαι καὶ ὅσα παρόμοια.

Περὶ μικροφιλοτιμίας κα

Ἡ μικροφιλοτιμία ὄρεξίς ἐστι τιμῆς ἀνελευθέρου (sic: ἀνελευ, superscr. θ'ρ) οἷον εἴ τις κεκλημένος (sic) ἐπισπεύσειεν (sic). καὶ ἀργύριον ἀποδιδοὺς ἀποδιδοίη καινόν. καὶ θριάμβους αἰλαίους ποιεῖν καὶ κυναρίου μελιταίου τελευτήσαντες μνῆμα ποιῆσαι. καί τι ἀναθέμενον (sic) διευθετεῖν

columna altera vacua relicta.

Druck von W. Pormetter in Berlin C., Neue Grünstrafse 30.